

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0377/99/2019**

Dňa : **25.05.2020**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **E.D.E.N. – EL MAT, s.r.o., Teplická 34, 058 01 Poprad, IČO: 36 476 790**, kontrola vykonaná dňa 27.03.2019 v prevádzkarni Elektroinštalčný materiál E.D.E.N. – EL MAT, Teplická 34, Poprad, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0126/07/19, zo dňa 02.09.2019, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **200,- EUR, slovom: dvesto eur**, pre porušenie ustanovenia § 13 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie **m e n í** tak, že:

účastníkovi konania: **E.D.E.N. – EL MAT, s.r.o.**

sídlo: **Teplická 34, 058 01 Poprad**

IČO: **36 476 790**

kontrola vykonaná dňa: 27.03.2019 v prevádzkarni Elektroinštalčný materiál E.D.E.N. – EL MAT, Teplická 34, Poprad

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“)

- **písomné informácie podľa ustanovenia § 12 ods. 2 zákona uvádzať v kodifikovanej podobe štátneho jazyka – podľa § 13 zákona**, ku ktorému došlo tým, že účastník konania ponúkal spotrebiteľom na predaj 3 druhy výrobkov (*6 ks elektrický transformátor RELCO RN1680 á 12,26 €/ks; 6 ks elektrický transformátor RELCO TN1604 á 27,74 €/ks; 4 ks neiskriaci zvonček BZUČÁK BN290 á 3,93 €/ks*) v celkovej hodnote 255,72 €, u ktorých písomná informácia o spôsobe použitia podľa ustanovenia § 12 ods. 2 zákona, nebola uvedená v kodifikovanej podobe štátneho jazyka;

u k l a d á

účastníkovi konania podľa ustanovenia § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu vo výške **200,- EUR, slovom: dvesto eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-01260719.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „*SOI*“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – E.D.E.N. – EL MAT, s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 200,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady

č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 27.03.2019 v prevádzkarni Elektroinštalčný materiál E.D.E.N. – EL MAT, Teplická 34, Poprad zistené, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa porušil povinnosť ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolaací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolaací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Odvolaací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0126/07/19, zo dňa 02.09.2019 ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu spočívajúcu v úprave právnej kvalifikácie a upresnenie zisteného porušenia povinnosti uvádzať písomne poskytnuté informácie o spôsobe použitia a údržby v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Odvolaací orgán uvedené informácie subsumoval pod jemu prislúchajúce znenie príslušného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a zároveň, odvolaací správny orgán výrokovú časť napadnutého rozhodnutia doplnil o konkrétne výrobky, u ktorých písomná informácia o spôsobe použitia výrobkov podľa ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa nebola uvedená v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Zároveň v rozsahu uvedenej zmeny mení aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v tomto rozhodnutí. Vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav a ani na výšku uloženej sankcie, nakoľko protiprávny skutkový stav zistený kontrolou uskutočnenou dňa 27.03.2019 zostal v plnej miere zachovaný. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolaací orgán nezistil.

Povinnosťou predávajúceho bolo uvádzať písomné informácie uvedené v § 10a až § 12 v kodifikovanej podobe štátneho jazyka; čo účastník konania porušil.

Dňa 27.03.2019 bola inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj vykonaná kontrola v prevádzkarni Elektroinštalčný materiál E.D.E.N. – EL MAT, Teplická 34, Poprad, ktorú prevádzkuje účastník konania.

Vykonanou kontrolou bolo zistené porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 13, ak sa informácie uvedené v § 10a až § 12 zákona poskytujú písomne, musia byť uvedené v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, keď v čase kontroly v ponuke pre spotrebiteľa boli zistené 3 druhy výrobkov v celkovej hodnote 255,72 €, u ktorých písomná informácia o spôsobe použitia podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa nebola uvedená v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, a to:

- 6 ks elektrický transformátor RELCO RN1680 á 12,26 €/ks;
- 6 ks elektrický transformátor RELCO TN1604 á 27,74 €/ks;

u ktorých na obale výrobku bola písomná informácia o spôsobe použitia uvedená iba v cudzom jazyku v znení: „Installation rules: Minimum distance of load 20 cm (fig.2), Maximum length of output line 2 metres (Fig. 2), ...“ ;

- 4 ks neiskriaci zvonček BZUČÁK BN290 á 3,93 €/ks

u ktorých na obale výrobku bola písomná informácia o spôsobe použitia uvedená iba v cudzom jazyku v znení: „Nejvhodnější způsob montáže je do zapustěných elektroinštalčních krabic s roztečí otvoru 60 mm. Při montáži na omítku použijte čtvercovou elektroinštalční krabici...“.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že počas výkonu kontroly mu pracovník SOI vykonávajúci kontrolu povedal, že pokiaľ nedostatky odstráni účastník konania v termíne, pokuta mu nebude uložená. Nedostatky boli v termíne odstránené, ihneď v ten deň. Na základe uvedeného účastník konania žiada, aby nebola uložená pokuta, resp. aby bola odpustená.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávania a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.*“

Podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa „*ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meraciach jednotkách.*“

Odvolací správny orgán poukazuje na ustanovenie § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa „*ak sa **informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.** Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meraciach jednotkách.*“ Z uvedeného kogentného ustanovenia jasne vyplýva povinnosť účastníkovi konania poskytovať informácie v zmysle ustanovení § 10a až §12 v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Zo zisteného skutkového stavu však nevyplýva, že by si účastník konania predmetnú povinnosť splnil.

K námietke účastníka konania, že ho inšpektori SOI pri výkone kontroly povedali, že keď odstráni zistené nedostatky, tak mu nebude uložená pokuta, pričom tieto nedostatky odstránil v termíne, odvolací správny orgán v prvom rade uvádza, že inšpektori SOI nie sú oprávnení vyjadrovať sa, či v konkrétnom prípade bude, resp. nebude účastníkovi konania uložená pokuta, pričom z predloženého spisu takéto zistenia ani nevyplývajú. Odvolací orgán však v tejto súvislosti a aj vzhľadom na vyjadrenie účastníka konania o odstránení kontrolou zistených nedostatkov poukazuje na skutočnosť, že podľa ustanovenia § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu „*kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu*“. Prijatie príslušných opatrení je povinnosťou účastníka konania, a teda nie je skutočnosťou, ktorá by ho zbavovala zodpovednosti za zistené porušenie zákona či znižovala závažnosť zisteného porušenia zákona. Odvolací orgán taktiež dáva do pozornosti, že inšpektori SOI sú v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu oprávnení ukladať opatrenia, pričom jedným z nich je aj nariadenie záväzného pokynu na odstránenie kontrolou zistených nedostatkov, kontrolu plnenia ktorého je SOI oprávnená vykonávať tak, ako tomu bolo aj v predmetnom

prípade. Pokiaľ by orgán dozoru zistil, že kontrolovaná osoba v určenej lehote opatrenie nespĺnila, resp. ho nespĺnila vôbec, toto konanie je vyhodnotené ako porušenie vyššie cit. zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, za ktoré sa ukladá pokuta podľa ustanovenia § 9 ods. 1 tohto zákona až do výšky 16 596,95 €, resp. 33 193,91 €.

Čo sa týka výšky uloženej pokuty odvolací orgán poukazuje na požiadavku podľa ustanovenia § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého *správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely*. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom výrazným spôsobom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň, treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by táto nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Čo sa týka výšky pokuty samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 27.03.2019.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 €.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliadlo najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Odvolací orgán prihliadol na opomenutie účastníka konania uvádzať písomne poskytnuté informácie podľa § 10a až 12 zákona o ochrane spotrebiteľa v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, nakoľko 3 druhy výrobkov obsahovali písomne poskytované informácie o spôsobe použitia len v cudzom jazyku, nie v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Absencia adekvátne poskytnutej informácie o spôsobe použitia môže ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa pri výbere konkrétneho výrobku, pričom nemožno opomenúť dôležitosť uvedených údajov v súvislosti s možným ohrozením zdravia či majetku spotrebiteľa.

Zohľadnený bol aj počet výrobkov so zistenými nedostatkami ako aj ich hodnota. Následkom protiprávneho konania účastníka konania bolo na jednej strane porušenie vyššie uvedených povinností a na strane druhej porušenie tomu zodpovedajúcich práv spotrebiteľa, ktoré mu vyplývajú zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Z hľadiska miery zavinenia odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok predaja výrobkov bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená vo výške určenej v tomto rozhodnutí je s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona a od uloženej pokuty sa očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/a, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0220/99/2019

Dňa : 19.05.2020

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **HOMYKA, s.r.o., so sídlom: Tatranská 6383/40, Banská Bystrica 974 11, IČO: 48 105 899**, kontrola vykonaná dňa 14.02.2019 v prevádzkarni – Darčekovo, Námestie Sv. Floriána 35, Varín, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0033/05/2019, zo dňa 16.04.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **200,- EUR**, slovom: dvesto eur, pre porušenie § 13 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamietá** a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0033/05/2019, zo dňa 16.04.2019 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – HOMYKA, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 200,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z ust. § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 14.02.2019 v prevádzkarni – Darčekovo, Námestie Sv. Floriána 35, Varín zistené porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť, ak sa informácie podľa § 10a až 12 zákona o ochrane spotrebiteľa poskytujú písomne, aby tieto boli pri výrobkoch uvedené aj v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo uvádzať písomne poskytované informácie podľa § 10a až 12 zákona o ochrane spotrebiteľa (informácie o spôsobe použitia výrobkov a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z ich nesprávneho použitia (bezpečnostné upozornenia)) v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, čo účastník konania porušil.

Dňa 14.02.2019 bola inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj vykonaná kontrola v prevádzkarni: Darčekovo, Námestie Sv. Floriána 35, Varín, pri ktorej bolo zistené porušenie podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa v zmysle ktorého, ak sa informácie uvedené v § 10 až § 12 ods. 2 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, nakoľko v kontrolovanej prevádzkarni sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzalo 10 druhov výrobkov v celkovej hodnote 135,51 €, ktoré mali

informácie o spôsobe použitia výrobkov a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z ich nesprávneho použitia (bezpečnostné upozornenia) v textovej forme v znení: „WARNING: Not suitable for children under the age of 3 years, choking hazard. Watch with children ! Only use under competent adult supervision at all times. Only use for intended usage. Retain this package for future reference.“ alebo v znení: „Caution ! For decorative use only. Please keep away from flame and direct heat sources. This is not a toy. Plastic bag can be dangerous. To avoid the danger of suffocation, keep this bag away from children.“, teda uvedené pre spotrebiteľa len v cudzom jazyku, čím došlo k porušeniu § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistený nedostatok účastník konania ako predávajúci zodpovedá v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že ihneď po kontrole nedostatky odstránil – tovar označil štítkami v slovenskom jazyku a o tejto skutočnosti ihneď informoval SOI. Účastník konania ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že ďalšie správy od správneho orgánu zaslané na portál obdržal v dňoch, kedy správnomu orgánu prišla doručka a s prihlásením na portál finančnej správy majú problém už od minulého roku (v čase písania odvolania) a z toho dôvodu musel zakúpiť nový počítač. O týchto problémoch s prihlásením sa na finančnú správu má aj emailovú komunikáciu so zamestnancami Finančnej správy. Účastník konania tiež uvádza, že správny orgán v stanovisku uviedol, že sa účastník konania nevyjadril, no na mailly odpovedá hneď ako sa mu podarí prihlásiť sa. Účastník konania vo svojom odvolaní tiež žiada, aby odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že neoznačený tovar bol len v hodnote 135 € - ak by bola marža nižšia, bola by aj táto suma nižšia a chyby boli odstránené hneď na druhý deň. V závere svojho odvolania sa účastník konania ospravedľňuje za vzniknuté problémy a uvádza, že všetok ostatný tovar je označený správne a dbá o to, aby všetko fungovalo ako má.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 13 zákona o ochrane spotrebiteľa, „ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meraciach jednotkách“.

Účastník konania porušil vyššie uvedené ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Porušené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže cit. zákon priamo na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Pre správny i odvolací orgán je dôležitý skutkový stav zistený v čase kontroly, ktorý následne porovnáva so stavom v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý ale zo strany účastníka konania nebol dodržaný a správny orgán preto pristúpil k uloženiu pokuty. Účastník konania je objektívne zodpovedný za zistený stav a námietky subjektívneho charakteru nemožno akceptovať ako odvolací dôvod. Zistené porušenie povinností predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom účastníka konania (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho

dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav vecí, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie vecí a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Čo sa týka argumentu účastníka konania o odstránení zistených nedostatkov, odvolací orgán poukazuje na ust. § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaný subjekt, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Preto nemožno brať ohľad na túto skutočnosť pri určovaní výšky pokuty.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť.

Čo sa týka samotnej výšky uloženého postihu, odvolací orgán uvádza, že v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Pre odvolací orgán bolo preto dôležité najmä zistenie kontroly SOI, že v čase kontroly pretrvával protiprávny stav. Čo sa týka výšky uloženej pokuty, podľa názoru odvolacieho orgánu je výška uloženej pokuty primeraná zisteným nedostatkom. Z ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva obligatórna povinnosť orgánu dozoru v prípade zistenia porušenia povinnosti uložiť sankciu. Správny orgán bol preto nútený uložiť účastníkovi konania tomu zodpovedajúci postih. Zároveň odvolací orgán ďalej poukazuje aj na požiadavku podľa § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Preto odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by táto nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Ako už bolo uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, účastník konania nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. zodpovedá bez ohľadu na zavinenie, z toho dôvodu

nebolo možné prihliadnúť na pohnútky účastníka konania. Správny orgán vzal do úvahy, že skutok bol spáchaný účastníkom konania po prvýkrát, keď podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa o výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý uloží dodávateľovi za (prvé) porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, pričom za opakované porušenie (recidívu) počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. V súvislosti so žiadosťou účastníka konania o zrušenie uloženej pokuty, odvolací orgán odkazuje na § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je správny orgán v prípade zistenia porušenia povinností povinný (obligatórne) pristúpiť k uloženiu sankcie v zákonom stanovenom rozsahu. Vzhľadom na uvedené nie je možné pristúpiť odpusteniu uloženej pokuty. Čo sa týka samotnej výšky sankcie odvolací orgán uvádza, že pri jej stanovení bolo prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností. Správny orgán pokutu dostatočne odôvodnil v súlade s atribútmi stanovenými v ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom k charakteru zistených nedostatkov, ako aj s prihliadnutím na vzniknuté či hroziace následky spôsobené spotrebiteľovi bola pokuta správnym orgánom uložená odôvodnene, v adekvátnej výške v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva represívno-výchovný účinok. Odvolací orgán dodáva, že orgán dozoru môže za porušenie povinností uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu až do výšky 66 400 €. Odvolací orgán má za to, že uložená pokuta je primeraná, zohľadňujúca všetky zistené okolnosti v súlade so základnou zásadou primeranosti. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 14.02.2019. V odvolaní účastník konania zistený skutkový stav nepopiera ani neuvádza žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za nedostatky.

Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní (problémy s prihlasovaním sa na portál Finančnej správy, hodnota tovaru by bola nižšia, ak by aj marža bola nižšia) odvolací orgán neprihliadal, keďže v danom prípade sú právne irelevantné. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu. Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozčovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400,- EUR, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000,- EUR.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty zohľadnil porušenie povinnosti písomné informácie podľa § 13 uvedeného zákona uvádzať v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Nesplnením informačných povinností účastníka konania v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa boli porušené základné práva spotrebiteľa, a to právo na riadne, úplné a pravdivé informácie. Absencia prekladu písomne poskytnutých informácií o spôsobe použitia a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z nesprávneho použitia do kodifikovanej podoby štátneho jazyka by mohla viesť k ohrozeniu zdravia a majetku spotrebiteľa znehodnotením ním zakúpeného výrobku pri jeho nesprávnom použití. Z hľadiska miery zavinenia odvolací orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok predaja výrobkov

bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Správny orgán prihliadol na skutočnosť, že predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov alebo poskytovania služieb. Za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Správny orgán má za to, že pokuta uložená vo výške určenej v tomto rozhodnutí je s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona a od uloženej pokuty sa očakáva nielen represívny, ale aj preventívny účinok.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00330519.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0371/99/2019**

Dňa : **25.05.2020**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, Plynárenská č. 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154, zast. ...**, kontrola začatá dňa 23.01.2019 v sídle kontrolovaného subjektu, kontrola ukončená dňa 20.03.2019 v sídle kontrolovaného subjektu prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu kontrolovanému subjektu, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0101/08/19, zo dňa 02.08.2019, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **4.000,- EUR, slovom: štyritisíc eur**, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) a § 18 ods. 4 vyššie citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0101/08/19 zo dňa 02.08.2019 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce – peňažnú pokutu vo výške 4.000,- €, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) a § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole začatej dňa 23.01.2019 v sídle účastníka konania, ukončenej dňa 20.03.2019 v sídle účastníka konania prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu účastníkovi konania zistené, že tento porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie; povinnosť vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie; vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole začatej dňa 23.01.2019 v sídle účastníka konania, ukončenej dňa 20.03.2019 v sídle účastníka konania prerokovaním a odovzdaním inšpekčného

záznamu účastníkovi konania, zameranej aj na prešetrenie podnetov spotrebiteľov evidovaných správnym orgánom pod č. ... a č. ... zistené, že tento porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, v nadväznosti na ustanovenie § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“), podľa ktorého je správca povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, keď účastník konania ako správca bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ... na ulici ..., realizoval výber dodávateľa na dodávku služieb rozúčtovania (vyúčtovaných vlastníkom bytov a nebytových priestorov v danom bytovom dome za rok 2017), bez rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa.

Vykonanou kontrolou bolo tiež zistené porušenie ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie, nakoľko účastník konania reklamáciu vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. ...) za rok 2015, 2016 a 2017 uplatnenú dňa 08.11.2018 nevybavil v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia.

Za zistené nedostatky účastník konania ako predávajúci v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania v podanom odvolaní uvádza, že vykonáva správu bytov a nebytových priestorov v zmysle zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v záujme zabezpečenia čo najlepších podmienok pre vlastníkov bytov, čo sa týka finančných prostriedkov a zároveň aj v záujme dojednať čo najvýhodnejšie podmienky pre spravované bytové domy. V rámci výkonu správy zabezpečuje dodávku všetkých služieb spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov. Účastník konania je názoru, že vykonané rozúčtovanie za rok 2017, vrátane účtovaného poplatku za rozúčtovanie bolo v súlade s platnými právnymi predpismi. Vlastníci bytov a nebytových priestorov boli oboznámení s poplatkom za rozúčtovanie, ktorý bol obsiahnutý v mesačných predpisoch, ktorý žiaden z vlastníkov nikdy nerozporoval, čo obchodná inšpekcia nebrala pri výkone kontroly na zreteľ. Účastník konania uvádza, že k výberu dodávateľa na služby rozúčtovania doteraz od vlastníkov nedostal pripomienku k zvolenému postupu a ani žiaden spravovaný bytový dom nevykonal samostatne žiadne výberové konanie, ktoré by pre účastníka konania malo záväzné účinky, týkajúce sa platne vykonaného výberového konania zo strany vlastníkov a napokon, zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v predmetnom ustanovení výslovne neupravuje, že rozhodnutie o výbere každého dodávateľa určitých výkonov musí vždy nevyhnutne podliehať schváleniu na schôdzi vlastníkov. Zákonodarca v komentovanom ustanovení upravil len povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome o výbere dodávateľa. V prípade kedy nebolo prijaté žiadne rozhodnutie nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa a zároveň vlastníci bytov a nebytových priestorov odsúhlasili rozhodnutie účastníka konania ako správcu bytového domu o výbere dodávateľa na službu rozúčtovania, čo potvrdili aj svojimi podpismi na Uznesení zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu ..., konanej dňa 21.05.2019 o 16:30 hod., je účastník konania názoru, že boli dodržané zákonom stanovené podmienky pre výber dodávateľa v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Účastník konania je toho názoru, že vzhľadom na špecifickosť a zložitosť rozúčtovania, zvolený postup je jednoznačne najvýhodnejším riešením pre vlastníkov bytov tak, aby boli splnené všetky podmienky platnej legislatívy.

Účastník konania ďalej poukazuje na to, že správny orgán nevzal do úvahy predložené Uznesenie zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu ..., keďže bolo podpísané iba 16 vlastníkmi z celkového počtu 176 bytov, pričom účastník konania pozval na predmetnú schôdzu všetkých vlastníkov, avšak na schôdzu sa dostavili iba 16 vlastníci podpísaní na uznesení, ktorí svojim podpisom vyjadrili súhlas s výberom dodávateľa na službu rozúčtovania. Účastník konania cituje ustanovenia § 14 ods. 1 a ods. 4 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v zmysle ktorých splnil zákonné podmienky a vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome riadne odsúhlasili na schôdzi dňa 21.05.2019 vypracovanie ročného vyúčtovania nákladov spoločnosťou Ista Slovakia, s.r.o. aj za predchádzajúce roky, o čom predložil správny orgán dôkaz v správnom konaní, pričom schôdza nebola nikým napadnutá.

Zároveň účastník konania dáva do pozornosti, že výber dodávateľa na službu rozúčtovania pre predmetný bytový dom sa uskutočnil iba raz v roku 2014, na základe Zmluvy o dielo č. 2014/2037/63, so spoločnosťou Ista Slovakia, s.r.o., zo dňa 26.09.2014, t. j. pred viac ako 5 rokmi na obdobie 10 rokov. Účastník konania cituje ustanovenie § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde je upravené, že pokutu možno uložiť najneskôr do 4 rokov odo dňa, kedy k porušeniu povinnosti došlo a preto vzhľadom na uvedené považuje napadnuté rozhodnutie za vydané po márnom uplynutí prekluzívnej lehoty. Z uvedeného dôvodu by malo byť napadnuté rozhodnutie zastavené, nakoľko oprávnenie uložiť pokutu bolo prekludované. Účastník konania sa domnieva, že správny orgán pri ukladaní výšky sankcie porušil základnú zásadu rovnosti účastníkov konania, keď uložil pokutu vo výške 4000 €, pričom v obdobných prípadoch iných správcov bytových domov, ktorí postupovali pri výbere dodávateľa rovnakým spôsobom neuložil doteraz žiadnu sankciu.

Čo sa týka vybavenia podnetu do 30 dní k tomu účastník konania uvádza, že nedošlo k porušeniu zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie, nakoľko spotrebiteľ nereklamoval zle alebo nesprávne poskytnutú službu – vyhotovenie vyúčtovania, ale poukázal iba na účtovanie poplatku za služby rozúčtovania za roky 2015, 2016, 2017, účtovaného dodávateľom, ktorý nebol vybratý rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome. Preto je účastník konania toho názoru, že na tento prípad sa nevzťahuje vyššie uvedená lehota, nakoľko sťažovateľ nenapádal základ nároku, t. j. samotnú poskytnutú službu a preto podnet spotrebiteľa nemožno vyhodnotiť ako reklamáciu. V tomto prípade nejde o ochranu spotrebiteľa ale o cieľnú likvidáciu správcu zo strany spotrebiteľov, ktorí doteraz nenapadli výber dodávateľa, napriek tomu, že výber dodávateľa bol realizovaný už od roku 2014. Účastník konania poukazuje na cieľné smerovanie podnetov spotrebiteľov na SOI. Ak by aj správny orgán mal za to, že podnet spotrebiteľa bol reklamáciou, omeškanie iba o 4 dni po uplynutí zákonom stanovenej lehoty nie je primerané uloženiu pokuty vo výške 4000 €. Je neprimerané, aby správny orgán pri rozhodovaní vychádzal iba z formálneho označenia odpovede pisateľovi podnetu. Správny orgán by mal podľa názoru účastníka konania prihliadať pri rozhodovaní nie len na formálne označenie podnetov, ale najmä na ich obsah.

Vzhľadom na uvedené, je účastník konania toho názoru, že si splnil všetky zákonom stanovené povinnosti a spotrebiteľov nijako nepoškodil a neporušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) a § 18 zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe uvedeného žiada účastník konania o zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a neúplného zisteného skutkového stavu veci, ktoré navyše správny orgán vydal po márnom uplynutí prekluzívnej lehoty.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný: „zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.“.

Podľa ustanovenia § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov: „Pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa“.

Podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa: „Ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; **vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.** Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.“

Odvolací správny orgán uvádza, že po preskúmaní predmetnej právnej veci, z predloženého spisového materiálu vyplýva, že správny orgán prvého stupňa sa so všetkými skutočnosťami, uvádzanými účastníkom konania v podanom odvolaní podrobne vo vydanom rozhodnutí vysporiadal a rozhodnutie považuje za zákonné, vychádzajúce z úplne zisteného skutkového stavu veci.

Pre posúdenie veci je podstatné, či účastník konania postupoval alebo nepostupoval pri výkone správy v súlade so zmluvou o výkone správy a zároveň v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, pričom v danom prípade z kontrolných zistení vyplýva, že tomu tak nebolo, keďže výber dodávateľa služby nebol odsúhlasený v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Vzhľadom na uvedené, odvolací správny orgán trvá na kontrolných zisteniach tak, ako boli zaznamenané v inšpekčnom zázname a má za to, že účastník konania pri výkone správy nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade so zákonom.

Čo sa týka vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu za rok 2017, pre byt č. ... je uvedený náklad na položku „poplatok za rozúčtovanie“ vo výške 10,3656 € a vo vyúčtovaní pre byt č. ... je uvedený „poplatok za rozúčtovanie“ vo výške 8,3496 €. V rámci kontroly, zameranej na prešetrenie podnetu spotrebiteľa – vlastníka bytu v danom bytovom dome (podnet č. ...), nebolo zo strany účastníka konania preukázané, že sa pri výbere dodávateľa na dodávku „služieb rozúčtovania“ nákladov na teplo, teplú úžitkovú vodu, studenú vodu a zrážkovú vodu, ktoré boli vyúčtované vlastníkom bytov a nebytových priestorov v danom bytovom dome a nimi aj uhrádzané, riadil rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa.

Z predložených dokladov vyplýva, že zo strany správcu nebolo preukázané rozhodnutie vlastníkov bytového domu ... o výbere dodávateľa na dodávku služieb rozúčtovania nákladov za teplo, teplú úžitkovú vodu, studenú vodu a zrážkovú vodu, ktoré bolo v roku 2017 (obdobne ako ani v predchádzajúcich rokoch) vykonávané v zmysle Zmluvy o dielo č. 2014/2037/63 zo dňa 26.09.2014 spoločnosťou Ista Slovakia s.r.o. Náklady na rozúčtovanie boli rozúčtované vlastníkom bytov a nebytových priestorov vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2017 v položke „Poplatok za rozúčtovanie“.

Tvrdenie účastníka konania, že *vlastníci bytov a nebytových priestorov boli oboznámení s poplatkom za rozúčtovanie, ktorý bol obsiahnutý v mesačných predpisoch, ktorý žiaden z vlastníkov nikdy nerozporoval*, odvolací správny orgán považuje za irelevantné, nakoľko minimálne v prípade podaného podnetu, v súvislosti s podanou reklamáciou spotrebiteľa, je preukázané, že spotrebiteľ poplatok za rozúčtovanie rozporoval. Uvedené argumenty preto účastníka konania nezstavujú zodpovednosti za zistené porušenia zákona.

Námietka účastníka konania, že *žiaden spravovaný bytový dom nevykonal samostatne žiadne výberové konanie, ktoré by pre účastníka konania malo záväzné účinky, týkajúce sa platne vykonaného výberového konania zo strany vlastníkov*, je absolútne irelevantná a potvrdzuje skutočnosť, že účastník konania sa neriadil ustanovením § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Odvolací správny orgán uvádza, že ustanovenie § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov v sebe subsumuje dve povinnosti, a to nie len dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ale aj súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa. Vzhľadom na uvedené preto nestačilo len uskutočniť úspešný výber dodávateľa (t. j. dojednať najvýhodnejšie podmienky), ale bolo potrebné tiež výber dodávateľa odsúhlasiť vlastníckmi bytov a nebytových priestorov v dome.

Skutočnosť, že *vlastníci bytov a nebytových priestorov odsúhlasili rozhodnutie účastníka konania ako správcu bytového domu o výbere dodávateľa na službu rozúčtovania, čo potvrdili aj svojimi podpismi na Uznesení zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu ..., konanej dňa 21.05.2019 o 16:30 hod.*, nezstavuje účastníka konania zodpovednosti za sankcionované porušenie zákona, nakoľko z uvedeného vyplýva, že k hlasovaniu o predmetnej problematike došlo až dňa 21.05.2019 (po vykonaných kontrolách zo strany SOI), čo je značný časový odstup od roku 2017, kedy bola predmetná položka opätovne účtovaná. Odstránenie kontrolou zistených nedostatkov síce odvolací správny orgán vníma pozitívne, avšak toto na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení neskorších predpisov je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie. Prijatie príslušných opatrení je povinnosťou účastníka konania a teda taktiež nie je skutočnosťou, ktorá by ho zbavovala zodpovednosti za zistené porušenie zákona.

K námietke uplynutia prekluzívnej lehoty na uloženie sankcie odvolací správny orgán uvádza, že správny delikt, za ktorý je účastník konania postihnutý je trvajúci správny delikt, t. j. účastník konania vyvolal protiprávny stav a aj ho udržiaval. Subjektívna a ani objektívna lehota podľa ustanovenia § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa preto neuplynula. Vzhľadom na využité potrebnej analógie v danom prípade, odvolací správny orgán uvádza, že podľa teórie trestného práva hmotného je trvajúcim trestným činom taký čin, ktorým páchatel' vyvolá protiprávny stav a ten potom udržiava, alebo páchatel' udržiava protiprávny stav bez toho, aby zákon vyžadoval, aby ho aj vyvolal. Trvajúci trestný čin sa považuje za jedinú konanie, ktoré trvá tak dlho, dokedy je takýto protiprávny stav udržiavaný, resp. trvá.

V predmetnej veci účastník konania vyvolal protiprávny stav, keď uzatvoril Zmluvu o dielo č. 2014/2037/63, so spoločnosťou Ista Slovakia, s.r.o., zo dňa 26.09.2014 v rozpore so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. K hlasovaniu o predmetnej problematike došlo až dňa 21.05.2019. V zmysle zásad trestného práva ide o jeden kontinuálny skutok, ktorého premlčanie začne plynúť až ukončením protiprávneho stavu. V predmetnej veci nie je pre posúdenie začatia plynutia objektívnej lehoty oprávnenia uložiť pokutu za trvajúci správny delikt podstatný deň 26.09.2014, kedy začal protiprávny stav, tak ako to tvrdí účastník konania. Naopak, tak ako bolo uvedené vyššie, pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby, je podstatné ukončenie protiprávneho stavu.

K námietkam účastníka konania ohľadom porušenia ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací správny orgán uvádza, že spotrebiteľ, ktorý je v zmluvnom vzťahu s predávajúcim (správcom ako poskytovateľom služieb), je oprávnený v zmysle zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) uplatňovať reklamáciu u predávajúceho, ktorý je nositeľom zodpovednosti za vady predávaných výrobkov (v tomto prípade poskytovaných služieb). Uplatnenie reklamácie je jednostranný právny úkon, ktorého formálny postup sa riadi podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak podmienky uplatnenia zodpovednosti za vady, ako aj nároky plynúce z uplatnenia tohto práva spotrebiteľa sú predmetom úpravy v OZ. **Ako každý právny úkon, musí aj samotná reklamácia spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu vymedzené v ustanovení § 34 a nasl. OZ. Zároveň musí spĺňať náležitosti osobitné, vyžadované pre tento konkrétny právny úkon. Medzi tieto náležitosti patrí predovšetkým označenie subjektov oprávneného a povinného, okamih reklamácie, t. j. zachovanie prekluzívnej reklamačnej lehoty a samotný obsah reklamácie, t. j. práva a povinnosti subjektov reklamácie.** Predmetný list spotrebiteľa adresovaný účastníkovi konania obsahuje označenie subjektov reklamácie, okamih reklamácie, ako aj zrejmy prejav vôle smerujúci k vzniku zodpovednostného právneho vzťahu medzi spotrebiteľom a účastníkom konania. Odvolací správny orgán uvádza, že vo vzťahu k samotnému obsahu reklamácie je potrebné, aby oprávnený vymedzil svoje požiadavky, stručne ich odôvodnil a uviedol rozsah svojich nárokov. Nakoľko uvedené bolo zo strany spotrebiteľa zahrnuté v liste, odvolací orgán uvádza, že spotrebiteľ uplatnil reklamáciu riadne, pričom predmetná reklamácia nie je nejasná, neurčitá a ani neplatná.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva pre predávajúceho povinnosť, vybaviť reklamáciu spotrebiteľa včas, v lehote 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Účastník konania porušil vyššie uvedené ustanovenie zákona, nakoľko v uvedenej lehote reklamáciu zákonom stanoveným postupom nevybavil.

Odvolací správny orgán trvá na tom, že účastník konania svojimi vyjadreniami nespochybnil zistené protiprávne konanie. Reklamáciu je možné považovať za vybavenú len vtedy, ak vie predávajúci preukázať, že bolo reklamačné konanie ukončené v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania však v rámci správneho konania žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal vybavenie predmetnej reklamácie spotrebiteľa v lehote 30 dní odo dňa jej uplatnenia.

V zmysle ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia. Účastník konania však spotrebiteľom uplatnenú reklamáciu zo dňa 08.11.2018 vybavil až listom zo dňa 11.12.2018, čím prekročil zákonnú lehotu na vybavenie reklamácie. Bez ohľadu na dôvod podania reklamácie konkrétneho spotrebiteľa má každý spotrebiteľ v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa právo na uplatnenie reklamácie a po jej podaní byť informovaný o jej vybavení zo strany predávajúceho (správcu) v zákonnej 30-dňovej lehote podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Napriek tomu, že sám spotrebiteľ svoje podanie označil ako „REKLAMÁCIA VYÚČTOVANIA ZA ROKY 2015, 2016, 2017“, účastník konania jednostranne vyhodnotil podanie spotrebiteľa ako podanie nenaplnajúce znaky reklamácie a v dôsledku toho nevybavil reklamáciu spotrebiteľa v zákonnej 30-dňovej lehote. Uplatnenie reklamácie zo strany spotrebiteľa nie je viazané na opodstatnenosť jej podania, ale ide o právo spotrebiteľa, ktoré môže uplatniť spotrebiteľ kedykoľvek v zmysle zákona a nie je podmienené budúcim a neistým úspechom jeho uplatnenia. Z toho dôvodu je v zmysle ustanovenia § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa považovaný ako jeden zo spôsobov vybavenia reklamácie i odôvodnené zamietnutie v prípade, ak ide o neopodstatnenú reklamáciu zo strany spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán rovnako opätovne uvádza, že uplatnenie reklamácie je v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa jedným z práv spotrebiteľa, ktoré mu

priznáva zákon o ochrane spotrebiteľa a má oprávnenie ho podľa svojho slobodného uváženia uplatňovať. Upovedomenie o výsledku reklamácie uplatnenej spotrebiteľom rovnako nemôže byť postavené na svojvôli účastníka konania ako správcu, nakoľko spotrebiteľ má na tieto informácie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa nárok. Zodpovednosť správcu ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, t. zn., že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu za zavinenie, teda za následok. Sám spotrebiteľ, ako bolo už uvedené, nazval svoje podanie ako reklamácia, upozornil na stiahnuté poplatky za rozúčtovanie, pričom uviedol, že mu nie je známe ako vlastníci bytov takýto poplatok odsúhlasili na schôdzi vlastníkov a jeho účtovanie považoval za neoprávnené. Výška poplatkov je výsledkom určitého postupu vyhotovenia vyúčtovania ako služby a v prípade ich reklamácie zo strany spotrebiteľa ju nemôže účastník konania a priori vyhodnotiť ako podanie nenapĺňajúce znaky reklamácie podľa ustanovenia § 2 písm. l) zákona o ochrane spotrebiteľa len preto, že spotrebiteľ nebol spokojný s výškou vyúčtovania. Odvolací správny orgán uvádza, že zákon nevyžaduje, aby odpovedal na akékoľvek neodôvodnené podania spotrebiteľov, avšak v tomto prípade sám spotrebiteľ nie len nazval svoje podanie ako reklamácia, ale tiež dostatočne určito a zrozumiteľne v ňom opísal dôvody podania reklamácie a účastník konania, i keď v domnienke, že išlo o neopodstatnenú reklamáciu, mal vo vzťahu k spotrebiteľovi vybaviť reklamáciu v zákonnej 30-dňovej lehote.

Odvolací správny orgán v uvedenej súvislosti dáva zároveň do pozornosti Rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Asan/27/2019 zo dňa 10.12.2019 v právnej veci účastníka konania proti Slovenskej obchodnej inšpekcii, ktorý sa týka práve porušenia ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

K výške pokuty odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, správny orgán prvého stupňa náležite zohľadnil, čo sa odzrkadľuje aj vo výške uloženej sankcie. Účastníkovi konania bola uložená pokuta, ktorá v korelácii s maximálnou výškou sankcie, ktorú môže správny orgán uložiť za preukázané porušenie povinnosti (66 400 eur), sa pohybuje na dolnej hranici. Navyše, ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení. Nakoľko porušenie vyššie uvedených povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo zistené, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu do 66 400 EUR. Uloženú sankciu považuje odvolací správny orgán za primeranú, uloženú v súlade so zásadou materiálnej rovnosti vyjadrenou v ust. § 3 ods. 5 Správneho poriadku, pričom pokuta v danej výške zároveň splňa nielen represívno-výchovnú, ale aj preventívnu funkciu.

Správny orgán tiež pri rozhodovaní v predmetnej veci prihliadol na skutočnosť, že kontrolné zistenia preukázali opodstatnenosť podnetu, s ktorým sa spotrebiteľ na orgán dozoru obrátil. Správny orgán rovnako prihliadol aj na závažnosť toho, že účastník konania ako správca, vzhľadom na jeho argumentáciu, ako aj na skutočnosti známe správnomu orgánu z doterajšej kontrolnej rozhodovacej činnosti (napr. ostatné Rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0481/08/18 zo dňa 19.06.2019, ako aj rozhodnutie SK/0218/99/2018 zo dňa 20.06.2019, ako aj P/0345/08/2016 (SK/0004/999/2017) – potvrdené Rozsudkom Najvyššieho súdu SR 3Asan/27/2019 zo dňa 10.12.2019) naďalej rovnako postupoval i napriek vytýkanému protiprávnemu stavu a aj v prípade iných, ním spravovaných bytových domov, pričom celkový počet týchto bytových domov nemožno považovať za zanedbateľný. Preto odvolací správny orgán, vzhľadom na potrebu naplnenia nielen

represívneho, ale najmä výchovného a preventívneho účelu sankcie, považuje prvostupňovým orgánom uloženú pokutu vo výške, ktorá uvedené aspekty zohľadňuje, za primeranú. Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) citovaného zákona tým, že nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že účastník konania je z titulu výkonu jeho činnosti povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie ako aj zachovávať a dodržiavať požadovanú úroveň odbornej starostlivosti voči spotrebiteľom, ktorí vystupujú vo vzťahu k účastníkovi konania ako slabšia strana a sú neraz vystavovaní svojvôli predávajúceho resp. poskytovateľa služby - správcu. Uložená pokuta je vo vzťahu k porušeniu zákonných povinností účastníka konania a z hľadiska možných následkov viac ako primeraná.

Pri určení výšky pokuty sa ďalej prihliadlo najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti vzhľadom na opomenutie účastníka konania vybaviť reklamáciu v lehote nepresahujúcej 30 dní. Nesplnením si povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa bol spotrebiteľ ukrátený na jeho práve na riadne vybavenie reklamácie spôsobom ustanoveným zákonom. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práva spotrebiteľa chráneného dotknutým zákonným ustanovením. Spotrebiteľ musel strpieť reklamačné konanie po dobu dlhšiu, ako bolo požadované zákonom o ochrane spotrebiteľa tým, že mu bola znemožnená realizácia jeho nároku vyplývajúceho mu z riadneho vybavenia reklamácie a uvedeným konaním je dotknuté zároveň právo spotrebiteľa na informácie.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-01010819.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia

Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/a, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0305/99/2019

Dňa : 19.05.2020

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **PEYKO s.r.o., sídlo: Pavlovičovo námestie 39, Prešov 080 01, IČO: 50 221 574**, kontrola vykonaná dňa 10.12.2018 v prevádzke Rýchle občerstvenie Turkish Kebap, Floriánova 7, Prešov, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0613/07/18, zo dňa 14.06.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 500,00 EUR, slovom: päťsto eur, pre porušenie § 16 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta** a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0613/07/18, zo dňa 14.06.2019 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – PEYKO s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 500,- €, pre porušenie ustanovenia podľa § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 10.12.2018 pri kontrole v prevádzke Rýchle občerstvenie Turkish Kebap, Floriánova 7, Prešov, zistené porušenie povinnosti predávajúceho vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolačný orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2, ak sú pre to dôvody, odvolačný orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 10.12.2018 v prevádzke Rýchle občerstvenie Turkish Kebap, Floriánova 7, Prešov, vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri kontrole bolo zistené, že účastník konania spotrebiteľom – inšpektorom na nápoj pepsi cola čapovaná 200 ml v hodnote 0,60 € zakúpený v kontrolnom nákupe doklad o kúpe tohto výrobku nevydal v žiadnej forme.

Za zistený nedostatok účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania uvádza, že inšpektor SOI si zakúpil kebab tanier, za čo mu zamestnanec účastníka konania aj vydal pokladničný doklad. Obratom po vydaní tohto

dokladu inšpektor požiadal ešte 200 ml Pepsi, avšak jeho zamestnanec z dôvodu, že je cudzinec, neporozumel a myslel si, že malo byť vydané menu, ktoré obsahuje jedlo s nápojom. V strese nevydal pokladničný doklad za nápoj, lebo si myslel, že predával menu (jedlo s nápojom). Účastník konania tiež uvádza, že za jedlo bol pokladničný doklad riadne vystavený a zaevidovaný v registračnej pokladnici. Účastník konania vo svojom odvolaní taktiež uvádza, že zamestnanci sú riadne poučení a pravidelne školení, aby dodržiavali svoje pracovné povinnosti. Z uvedeného dôvodu žiada o zohľadnenie, či išlo o porušenie povinnosti predávajúceho, keďže nebol úmysel nedodržiavať zákon a šlo o komunikačné zlyhanie zamestnanca účastníka konania, nakoľko je cudzinec. V závere svojho odvolania účastník konania prosí o prihliadnutie na jeho odôvodnenie a uvádza, že je v záujme jeho firmy nepoškodzovať si svoje dobré obchodné meno a zároveň sa snaží o to, aby nezlyhával ľudský faktor – preto svojich zamestnancov pravidelne školí a náhodne kontroluje.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je okrem iného uvedené aj obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, adresa prevádzkarne, dátum predaja, názov a množstvo výrobku alebo druh služby.

Účastník konania porušil vyššie uvedené ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Porušené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže cit. zákon priamo na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty.

Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Čo sa týka žiadosti účastníka konania o prehodnotenie výšky uloženej pokuty, k tomu odvolací orgán uvádza, že výška uloženej pokuty je primeraná zisteným nedostatkom. Z ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva obligatórna povinnosť orgánu dozoru v prípade zistenia porušenia povinnosti uložiť sankciu. Správny orgán bol preto nútený uložiť účastníkovi konania tomu zodpovedajúci postih.

Zároveň odvolací orgán ďalej poukazuje aj na požiadavku podľa § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Odvolací orgán preto nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by táto nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúca rozmyslí, či znova poruší daný právny

predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania.

Ku argumentu účastníka konania, že k pochybeniu došlo v dôsledku ľudského pochybenia (zamestnanec účastníka konania je cudzinec a neporozumel a myslel si, že predával menu, v ktorého cene je aj nápoj), odvolací správny orgán uvádza, že uvedená skutočnosť predstavuje príčinu vzniku danej skutočnosti, ktorá však nie je dôvodom neplnenia zákonom stanovenej povinnosti. Uvedené argumenty sú, ako už bolo vyššie spomenuté, subjektívnou skutočnosťou, ktorá nezabavuje účastníka konania objektívnej zodpovednosti za porušenie zákona. Účastník konania porušil vyššie uvedené ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Porušené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže cit. zákon priamo na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Pre správny i odvolací orgán je dôležitý skutkový stav zistený v čase kontroly, ktorý následne porovnáva so stavom v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý ale zo strany účastníka konania nebol dodržaný a správny orgán preto pristúpil k uloženiu pokuty. Účastník konania je objektívne zodpovedný za zistený stav a námietky subjektívneho charakteru nemožno akceptovať ako odvolací dôvod. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že účastník konania ako predávajúci zodpovedá za porušenie zákona bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinností predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom účastníka konania (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Ku argumentu, že za jedlo bol pokladničný doklad riadne vystavený a zaevidovaný v registračnej pokladnici odvolací orgán uvádza, že účastník konania neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, že sám z vlastnej iniciatívy, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa započal bezprostredne po zaplatení za predmetný výrobok s aktivitou smerujúcou k vydávaniu dokladu o kúpe výrobku. Uvedené vyplýva aj z vysvetlivky v inšpekčnom zázname z kontroly vykonanej dňa 10.12.2018 v prevádzke účastníka konania, v ktorej osoba prítomná pri kontrole – konateľ účastníka konania p. ... uviedol, že „So zápisom súhlasím, nenablokovanie nápoja vzniklo neúmyselne, z dôvodu nepozornosti obsluhujúceho. Bude poučený aby sa to do budúcnosti neopakovalo“.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhladol ako k právne relevantným, nakoľko, ako už bolo vyššie spomenuté, predmetné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadia **princípom objektívnej zodpovednosti**, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu

na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu, avšak niektoré jeho vyjadrenia boli subjektívneho charakteru (mladý podnik; finančné problémy); t. j. účastník konania zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Odvolací orgán prihliadol ku skutočnosti, že doklad o kúpe je podstatnou náležitosťou pri uplatňovaní zodpovednosti za vady výrobkov a služieb. Absencia dokladu o kúpe spotrebiteľovi znemožňuje aj dôslednú kontrolu obsahu a hodnoty svojho nákupu. Doklad o kúpe osvedčuje existenciu vzniku kúpnej zmluvy pri predaji medzi predávajúcim a spotrebiteľom. Doklad o kúpe nesporne patrí medzi dôkazy s vysokou výpovednou hodnotou o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu. Povinnosť predávajúceho spočívajúca vo vydaní dokladu o kúpe výrobku alebo poskytnutí služby v zmysle tohto zákonného ustanovenia bezprostredne nadväzuje na zabezpečenie ochrany spotrebiteľa pri následnom uplatnení jeho práva zo zodpovednosti za vady výrobku alebo služby. Uvedené zákonné ustanovenie zároveň ukladá predávajúcemu povinnosť v doklade o kúpe alebo o poskytnutí služby uviesť taxatívne určené údaje, ktoré vypovedajú o obsahu záväzkového vzťahu a zároveň zabezpečujú spotrebiteľovi dôkaznú istotu nielen pre prípad uplatnenia práv zo zodpovednosti za vady výrobku alebo služby, ale aj pre prípad následného súdneho sporu.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu. Odvolací orgán podobne ako prvostupňový správny orgán poukazuje na skutočnosť, že uložená pokuta je v percentuálnom vyjadrení vo výške 0,75% z najvyššej sadzby, ktorú bolo možné uložiť.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-06130718.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. priech. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0247/99/2019**

Dňa : **25.05.2020**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **RegioJet a. s., sídlo: Obchodná 48, 811 06 Bratislava, IČO: 47 231 271, právne zastúpený: ...**, kontrola začatá dňa 06.12.2018 kontrolovanej osoby RegioJet a. s., Obchodná 48, Bratislava a ukončená dňa 24.01.2019 zaslaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0019/08/19 zo dňa 23.05.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **1 000,- EUR, slovom: jedentisíc eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie **m e n í** tak, že:

účastníkovi konania: RegioJet a. s., sídlo: Obchodná 48, 811 06 Bratislava, IČO: 47 231 271, právne zastúpený: ..., kontrola začatá dňa 06.12.2018 vo vozidle RegioJet a. s. (RJ 1012) na trase Košice žel. stanica → Žilina žel. stanica a vo vozidle RegioJet a. s. (RJ 1003) na trase Žilina žel. stanica → Košice žel. stanica, ktorá pokračovala dňa 14.12.2018 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice a bola ukončená dňa 24.01.2019 zaslaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe,

pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov – v zmysle ktorých predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. okrem iného, považuje najmä klamlivé konanie, pričom v danom prípade ide o klamlivé konanie – obchodnú praktiku, ktorá zapríčinila, alebo mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako je jeho dostupnosť, keď účastník konania v Článku III, Práva a povinnosti dopravcu v bode 4. Zmluvných prepravných podmienok spoločnosti RegioJet a. s. uviedol: „*Cestujúci berie na vedomie, že prípadné poskytnutie inzerovaných nadštandardných služieb, zvlášť teplých a studených nápojov, občerstvenia, pripojenia na wi-fi, pripojenie k zábavnému portálu, dennú tlač, doprovod stevardov a ďalších marketingových bonusov, je celkom v dispozícii dopravcu a cestujúcemu uzavretím prepravnej zmluvy nevzniká nárok na ich poskytnutie. V prípade nedostatočného časového priestoru pre obsluhu alebo pri vzniku nepriaznivých okolností, nie je tento servis ponúkaný. ...*“ a v Článku VI., Cestovný doklad a jeho náležitosti v bode 1.3. Zmluvných prepravných podmienok spoločnosti RegioJet a. s. uviedol: „*... Cestovné zahŕňa iba samotnú prepravu. Prípadné ďalšie služby, ktoré cestujúci v priebehu jazdy dostáva zadarmo (noviny,*

časopisy, obsluha stevarda, teplé nápoje, Wi-Fi pripojenie atď. ...) sú cestujúcemu poskytované zo strany dopravcu ako služba navyše k cestovnému lístku bez možnosti kompenzácie cestujúceho v prípade ich neposkytnutia“, čím účastník konania porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky, uvádzané v Zmluvných prepravných podmienkach spoločnosti RegioJet a. s., v súvislosti s charakterom ním poskytovaných služieb, deklarovaných v propagačných materiáloch, ako aj na webovej stránke www.regiojet.sk pri zakúpení cestovného lístka, ktorých nesplnenie si vopred vymienil, t. j. neposkytol ich s odbornou starostlivosťou, pričom účastník konania ako predávajúci v propagačných materiáloch, ako aj na svojej webovej stránke www.regiojet.sk pri zakúpení cestovného lístka deklaroval poskytovanie vyššie uvedených služieb, ktoré neboli uvádzané ako nadštandardné, „ZADARMO PRE VÁS“, bez vysvetlivky alebo odkazu o nenárokovateľnosti predmetných služieb, čo bolo dostatočne spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil,

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu vo výške **1 000,- EUR, slovom: jedentisíc eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00190819.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – RegioJet a. s. - peňažnú pokutu vo výške 1 000,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 06.12.2018 začatá kontrola vo vozidle RegioJet a. s. (RJ 1012) na trase Košice žel. stanica → Žilina žel. stanica a vo vozidle RegioJet a. s. (RJ 1003) na trase Žilina žel. stanica → Košice žel. stanica, ktorá pokračovala dňa 14.12.2018 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice a bola ukončená dňa 24.01.2019 zaslaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe. Predmetná kontrola inšpektormi SOI bola zameraná na prešetrenie podnetu spotrebiteľa č. 835/2018, na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“). Predmetnou kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0019/08/19 zo dňa 23.05.2019, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne presné a určité. Odvolací správny orgán doplnil do napadnutého rozhodnutia v súvislosti s kontrolou začatou dňa 06.12.2018 miesto jej vykonania, pričom zároveň doplnil aj dátum a miesto pokračovania kontroly. Odvolací orgán v napadnutom rozhodnutí taktiež upravil právnu kvalifikáciu zisteného

porušenia zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách, keď do rozhodnutia doplnil ustanovenie § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa za nekalú obchodnú praktiku považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán odstránil vyššie uvedenú nepresnosť a neurčitosť napadnutého rozhodnutia. Skutkový stav veci vo vzťahu k danému porušeniu bol uvedený správne. Uvedená zmena nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia, nie je dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Dňa 06.12.2018 bol inšpektormi SOI začatý výkon kontroly vo vozidle RegioJet a. s. (RJ 1012) na trase Košice žel. stanica → Žilina žel. stanica a vo vozidle RegioJet a. s. (RJ 1003) na trase Žilina žel. stanica → Košice žel. stanica. Predmetná kontrola pokračovala dňa 14.12.2018 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice a bola ukončená dňa 24.01.2019 zaslaním inšpekčného záznamu kontrolovanej osobe. Vykonanou kontrolou, zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľa, evidovaného pod č. 835/2018, bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorých predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa okrem iného, považuje najmä klamlivé konanie, pričom v danom prípade ide o klamlivé konanie – obchodnú praktiku, ktorá zapríčinila, alebo mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako je jeho dostupnosť, keď účastník konania v Článku III, Práva a povinnosti dopravcu v bode 4. Zmluvných prepravných podmienok spoločnosti RegioJet a. s. (ďalej len „ZPP“) uviedol: *„Cestujúci berie na vedomie, že prípadné poskytnutie inzerovaných nadštandardných služieb, zvlášť teplých a studených nápojov, občerstvenia, pripojenia na wi-fi, pripojenie k zábavnému portálu, dennú tlač, doprovod stevardov a ďalších marketingových bonusov, je celkom v dispozícii dopravcu a cestujúcemu uzavretím prepravnej zmluvy nevzniká nárok na ich poskytnutie. V prípade nedostatočného časového priestoru pre obsluhu alebo pri vzniku nepriaznivých okolností, nie je tento servis ponúkaný. ...“* a v Článku VI., Cestovný doklad a jeho náležitosti v bode 1.3. ZPP uviedol: *„... Cestovné zahŕňa iba samotnú prepravu. Prípadné ďalšie služby, ktoré cestujúci v priebehu jazdy dostáva zadarmo (noviny, časopisy, obsluha stevarda, teplé nápoje, Wi-Fi pripojenie atď. ...) sú cestujúcemu poskytované zo strany dopravcu ako služba navyše k cestovnému lístku bez možnosti kompenzácie cestujúceho v prípade ich neposkytnutia“*, čím účastník konania porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky, uvádzané v ZPP, v súvislosti s charakterom ním poskytovaných služieb, deklarovaných v propagačných materiáloch, ako aj na webovej stránke www.regiojet.sk pri zakúpení cestovného lístka, ktorých nesplnenie si vopred vymienil, t. j. neposkytol ich s odbornou starostlivosťou, pričom účastník konania ako predávajúci v propagačných materiáloch, ako aj na svojej webovej stránke www.regiojet.sk pri zakúpení cestovného lístka deklaroval poskytovanie vyššie uvedených služieb, ktoré neboli uvádzané ako nadštandardné, „ZADARMO PRE VÁS“, bez vysvetlivky alebo odkazu o nenárokovateľnosti predmetných služieb, čo bolo dostatočne spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa Článku I, Základné ustanovenia bodu 4. Tarify spoločnosti RegioJet a. s. pre železničnú prepravu cestujúcich a batožiny, má tarifa účinnosť od 28.11.2018, pričom

Článok II, Vznik a plnenie prepravnej zmluvy bod 1. ZPP uvádza: „Uzatvorením prepravnej zmluvy o preprave osôb vzniká medzi RJ a cestujúcim právny vzťah, ktorého obsahom je záväzok RJ prepraviť cestujúceho z nástupnej do cieľovej stanice riadne a včas vlakmi uvedenými v platnom cestovnom poriadku za podmienok stanovených v ZPP a Tarife RJ a záväzok cestujúceho dodržiavať podmienky ZPP a Tarify RJ“.

Z podkladov pre rozhodnutie je tiež zrejmé, že v rámci okna „SERVIS“ nachádzajúceho sa na webovej stránke <https://www.regiojet.sk> sa po jeho otvorení zobrazí „Servis vo vlaku – Naše tarify“. Po ich otvorení sa zobrazia informácie „Služby na palube pre vás, Expresné vlaky RegioJet ponúkajú vynikajúci komfort za skvelé ceny. Záleží len na klientovi, ktorú triedu komfortu si vyberie. Relaxujte, bavte sa, pracujte – vo vlakoch RegioJet to pôjde ľahko!“ (č. 1. 44 spisu).

V rámci jednotlivých taríf boli uvedené konkrétne podmienky definujúce celkový rozsah a charakter poskytovaných služieb na palube pre spotrebiteľov, a to tak vo vzťahu k spôsobu a rozsahu ponúkaného občerstvenia, ktoré je definované buď pod názvom „ZADARMO PRE VÁS“ alebo v rámci Služieb na palube, ako aj vo vzťahu k ďalším ponúkaným službám. Spotrebiteľia – cestujúci boli v rámci jednotlivých taríf súčasne informovaní aj o charaktere vozňov, dizajne, resp. vypracovaní sedadiel prislúchajúcich zvolenej tarife, o dostupnosti zásuviek a USB pre sedadlá a pod..

Pod názvom „ZADARMO PRE VÁS“ boli spotrebiteľia informovaní aj o rozsahu ďalších poskytovaných služieb, ktoré boli odlišné v rámci jednotlivých taríf, ako napr. voda, káva, čaj, džús, mušt, cookies, tlač, časopisy, verejná sieť, zábavný portál, parkovanie, v prípade spacích vozňov je to napr. služba budenia, bezpečnostná služba, lôžkoviny (č. 1. 45 spisu).

Pod názvom „Služby na palube“ boli uvedené informácie napr. o zmene alebo storne lístka, o asistencii pri nástupe do vlaku, o obsluhu na mieste, o pomoci cestujúcim s obmedzenou schopnosťou pohybu, informácie o dostupnosti verejnej siete „Regiojet – zlutý“ a o dispozícii zábavného portálu (č. 1. 45 spisu).

Pre tarifu RELAX boli deklarované nasledovné podmienky (č. 1. 30 - 31 spisu):

„Relax – pôžitok z cestovania v priestraných kožených sedadlách

Vo vlakoch RegioJet chceme našim klientom čo najviac spríjemniť cestu, preto dbáme na kvalitné občerstvenie za dostupnú cenu. Oblúbené sú obložené croissanty, no na svoje si prídu aj milovníci sushi. Ak máte práve chuť na niečo sladké, iste si vyberiete z ponuky dezertov alebo snack baru (okrem tarifu Low cost).

Záleží nám na vašej spokojnosti, preto sa o každé dva vozne stará jeden stevard/ka, zaisťujúci palubné služby. V tarife Relax servis z vozíka nie je poskytovaný (čaj z čerstvej mäty k dispozícii na objednávku v priebehu jazdy).

Ponúkame

Veľkopriestorový vozeň s polohovateľnými koženými sedadlami

Možnosť samostatného sedadla

Veľké stolíky pre prácu aj zábavu

Zadarmo WIFI

ZADARMO PRE VÁS

*Pri nástupe a v priebehu jazdy**

- balená voda Rajec
- denná tlač a časopisy
- časopis Žlutý
- zábavný portál na vlastnom zariadení (slúchadlá na vypožičanie)
- talianska káva illy (espresso, latté macchiato, cappuccino, lungo)
- na požiadanie čaj z čerstvej mäty

Na stanici

- parkovanie

Služby na palube

- Zmena alebo storno lístka 15 min. pred odchodom zadarmo.
- Asistencia pri nástupe do vlaku, na požiadanie vyhľadanie sedadla a pomoc pri uložení batožiny do určeného priestoru, poskytovanie informácií.
- Obsluha na miesto – zadarmo denná tlač, časopisy a vybrané nápoje.
- Občerstvenie z palubného menu** (okrem tarify Low cost).
- Pomoc cestujúcim s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.
- Cestujúci s lístkom v tarife ZŤP môžu pre uľahčenie nástupu a výstupu využiť mobilnú plošinu.
- Verejná sieť „Regiojet – zluty“ a Zábavný portál, na ktorom môžete sledovať filmy a spravodajstvo, počúvať hudbu, čítať knihy a hrať hry.

*V tarife Business a Relax sú cestujúci obsluhovaní prednostne. Časový interval servisu je prispôsobený obsadenosti vozňa. 1 stevard/ka môže mať na starosti viac vozňov.

**Nákup občerstvenia môžete uhradiť v hotovosti v českých korunách alebo eurách (na medzinárodných vlakových linkách).

Pre tarifu BUSINESS boli deklarované nasledovné podmienky (č. l. 48 - 49 spisu):

„Business – súkromie a pohodlie je v Businessse samozrejmosťou

Rozhodli ste sa cestovať v tarife Business, v ktorej je vaša spokojnosť a pohodlie našou prioritou. Našu prémiovú tarifu ocenia všetci, ktorí chcú čas strávený cestovaním aktívne využiť na prácu či odpočinok. Tomu zodpovedá vybavenie vozňov polohovateľnými koženými sedadlami s vlastnou zásuvkou 230 V a stolíkmi usporiadanými pre notebook či jedenie.

Prednostná obsluha klientov patrí k ďalším výhodám spríjemňujúcim prepravu. V priebehu celej cesty je k dispozícii palubný personál pripravený kedykoľvek vyhovieť vašim prániam – či už ide o poskytnutie informácií alebo o objednávku z palubného menu.

Vo vlakoch RegioJet servírujeme len kvalitné občerstvenie za priaznivé ceny. Oblíbené sú croissanty, ale na svoje si prídu aj milovníci sushi. Ak potrebujete zahnať hlad alebo máte chuť na niečo sladké, iste si vyberiete z ponuky dezertov či snack baru (okrem tarify Low cost).

Ponúkame

Pohodlné polohovateľné kožené sedadlá s podhlavníkmi a vlastným stolikom

Priestorné kupé len pre 4 osoby

Tiché kupé

Zásuvka pre každé sedadlo

Zadarmo WIFI

ZADARMO PRE VÁS

Pri nástupe a v priebehu jazdy*

- balená voda Rajec
- 100 % pomerančový džús Rio alebo Bohemia Sekt Brut
- Cookies
- denná tlač a časopisy
- časopis Žlutý
- zábavný portál na vlastnom zariadení (slúchadlá na vypožičanie)
- talianska káva illy (espresso, lungo, latté macchiato, cappuccino)
- na požiadanie čaje Oxalis alebo čaj z čerstvej mäty

Na stanici

- parkovanie

Služby na palube

- Zmena alebo storno lístka 15 min. pred odchodom zadarmo.
- Asistencia pri nástupe do vlaku, na požiadanie vyhľadanie sedadla a pomoc pri uložení batožiny do určeného priestoru, poskytovanie informácií.
- Obsluha na miesto – zadarmo denná tlač, časopisy a vybrané nápoje.

- Občerstvenie z palubného menu** (okrem tarify Low cost).
- Pomoc cestujúcim s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.
- Cestujúci s lístkom v tarife ZŤP môžu pre uľahčenie nástupu a výstupu využiť mobilnú plošinu.
- Verejná sieť „Regiojet – zluty“ a Zábavný portál, na ktorom môžete sledovať filmy a spravodajstvo, počúvať hudbu, čítať knihy a hrať hry.

*V tarife Business a Relax sú cestujúci obsluhovaní prednostne. Časový interval servisu je prispôsobený obsadenosti vozňa.

**Nákup občerstvenia môžete uhradiť v hotovosti v českých korunách alebo eurách (na medzinárodných vlakových linkách).

Pre tarifu STANDARD boli deklarované nasledovné podmienky (č. l. 50 - 51 spisu):

„Standard – cestovanie s komfortom za nízku cenu

Vo vlakoch RegioJet chceme našim klientom čo najviac spríjemniť cestu, preto dbáme na kvalitné občerstvenie za dostupnú cenu. Obľúbené sú obložené croissanty, no na svoje si prídu aj milovníci sushi. Ak máte práve chuť na niečo sladké, iste si vyberiete z ponuky dezertov alebo snack baru (okrem tarify Low cost).

Záleží nám na vašej spokojnosti, preto sa o každé dva vozne stará jeden stevard/ka, zaisťujúci palubné služby. Obsluha z vozíka v tarife Standard prebieha po odchode z Prahy; z Kysaku, Ostravy-Svinova a z Brna (v smere na Prahu); káva illy zadarmo a objednávka občerstvenia z nášho menu nasleduje po 40 – 60 minútach po servise z vozíka, príp. môže byť prispôsobená obsadenosti vozňa.

Ponúkame

Polohovateľné kožené alebo plyšové sedadlá s podhlavníkmi

Kupé pre 6 osôb

Detské kupé, Tiché kupé, vozne ASTRA

Zadarmo WIFI

ZADARMO PRE VÁS

Pri nástupe

- balená voda Rajec
- denná tlač a časopisy
- časopis Žlutý
- zábavný portál na vlastnom zariadení (slúchadlá na vypožičanie)

V priebehu jazdy*

- talianska káva illy (espresso, latté macchiato, lungo, cappuccino)

Z vozíka*

- 100 % jablčný mušt
- americká káva
- čaj z čerstvej mäty

Na stanici

- parkovanie

Služby na palube

- Zmena alebo storno lístka 15 min. pred odchodom zadarmo.
- Asistencia pri nástupe do vlaku, na požiadanie vyhľadanie sedadla a pomoc pri uložení batožiny do určeného priestoru, poskytovanie informácií.
- Obsluha na miesto – zadarmo denná tlač, časopisy a vybrané nápoje.
- Občerstvenie z palubného menu** (okrem tarify Low cost).
- Pomoc cestujúcim s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.
- Cestujúci s lístkom v tarife ZŤP môžu pre uľahčenie nástupu a výstupu využiť mobilnú plošinu.

- Verejná sieť „Regiojet – zluty“ a Zábavný portál, na ktorom môžete sledovať filmy a spravodajstvo, počúvať hudbu, čítať knihy a hrať hry.

*1 stevard/ka môže mať na starosti viac vozňov.

Záleží nám na vašej spokojnosti, preto sa o každé dva vozne stará jeden stevard/ka, zaisťujúci palubné služby. Obsluha z vozíka v tarife Standard prebieha po odchode z Prahy; z Kysaku, Ostravy-Svinova a z Brna (v smere na Prahu); káva illy zadarmo a objednávka občerstvenia z nášho menu nasleduje 40 – 60 minút po servise z vozíka, príp. môže byť prispôbená obsadenosti vozňa. V tarife Relax servis z vozíka nie je poskytovaný (čaj z čerstvej mäty k dispozícii na objednávku v priebehu jazdy).

**Nákup občerstvenia môžete uhradiť v hotovosti v českých korunách alebo eurách (na medzinárodných vlakových linkách).

Pre tarifu LOW COST boli deklarované nasledovné podmienky (č. l. 52 - 53 spisu):

„Rozhodli ste sa cestovať v tarife Low cost – bez servisu, v ktorej neprebíha servis a nedá sa zakúpiť občerstvenie. Zato si však môžete vychutnať nerušenú cestu za tú najpriaznivejšiu cenu. Iste oceníte možnosť zábavy, ktorú vám zaistí náš Zábavný portál. Pripojíte sa k nemu jednoducho z vlastného zariadenia na stránke portal.regiojet.cz.

Ak si chcete dopriať kompletnú ponuku a služby RegioJetu, rezervujte si ďalšiu cestu v inej časti vlaku – vo vozňoch Business, Relax alebo Standard. Pretože nám záleží na spokojnosti zákazníkov, poskytujeme na palube vlakov vysokú úroveň servisu.

Ponúkame

Plyšové nepolohovateľné sedadlá

Veľkopriestorové vozne pre 80 osôb

Nerušená cesta za najnižšiu cenu

ZADARMO preprava bicyklov*

Zadarmo WIFI

ZADARMO PRE VÁS

Pri nástupe

- balená voda Rajec

Na samoobslužných policiach:**

- denná tlač a časopisy
- časopis Žlutý
- zábavný portál na vlastnom zariadení (slúchadlá na vypožičanie)

Na stanici

- parkovanie

Služby na palube

- Zmena alebo storno lístka 15 min. pred odchodom zadarmo.
- Asistencia pri nástupe do vlaku, na požiadanie vyhľadanie sedadla a pomoc pri uložení batožiny do určeného priestoru.
- Na samoobslužných policiach – zadarmo denná tlač, časopisy.
- Poskytovanie informácií o jazde vlaku, nadväzujúcich spojoch a ďalších službách.
- Pomoc cestujúcim s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.
- Cestujúci s lístkom v tarife ZÍP môžu pre uľahčenie nástupu a výstupu využiť mobilnú plošinu.
- Verejná sieť „Regiojet – zluty“ a Zábavný portál, na ktorom môžete sledovať filmy a spravodajstvo, počúvať hudbu, čítať knihy a hrať hry.

*Preprava bicyklov len po predchádzajúcej rezervácii a do vyčerpania kapacity. Stojany na bicykle označené symbolom „bicykel“ k dispozícii na začiatku / konci vozňa.

**V tarife Low cost neprebíha kompletný servis a nedá sa zakúpiť občerstvenie. Ak máte o tieto služby záujem, rezervujte si nabudúce miesto v tarife Standard, Business alebo Relax.

Pri rezervácii cestovného lístka online sa počas výberu sedadla na schéme zobrazujúcej sedadlá tarify RELAX/BUSINESS zobrazia ikonky, ako aj slovná charakteristika poskytovaných služieb v nasledujúcom poradí zhora dole: Zásuvka 230 V, stevard/ka, Wi-Fi, klimatizácia, zadarmo denná tlač, časopisy, Teplé nápoje zadarmo, Občerstvenie z palubného menu, Tiché kupé, zábavný portál (č. l. 57 spisu). Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že spotrebiteľia, ktorí vykonávajú rezervácie vlakového lístka online na internetovej stránke <https://www.regiojet.sk>, majú k dispozícii informácie o charaktere a rozsahu poskytovaných služieb už priamo počas rezervácie, keď sa rozhodujú pre kúpu vlakového lístka, a to v závislosti od predajnej ceny lístka, ako aj od rozsahu poskytovaných služieb, ktoré sú im zobrazené počas výberu tarify. V prípade, ak majú spotrebiteľia záujem o bližšie informácie o tarifách a servisoch, tieto sa nachádzajú na internetovej stránke <https://www.regiojet.sk> po rozkliknutí okien v hornej lište predmetnej internetovej stránky, a to v poradí: SERVIS, Servis vo vlaku a následne zvolená tarifa. Pri voľbe tarify sú informácie o charaktere a rozsahu poskytovaných služieb sprostredkované na internetovej stránke účastníka konania, ako aj počas online rezervácie prostredníctvom rezervačného systému vo vzťahu k ponúkanému servisu v rámci jednotlivých taríf z pohľadu spotrebiteľa rozhodujúce. V súvislosti so znením Článku III, Práva a povinnosti dopravcu bodu 4. ZPP je potrebné uviesť, že „služby zadarmo“ tak, ako boli ponúkané a charakterizované v rámci propagačných materiálov, t. j. brožúry Palubný servis Standard & Relax, prípadne v rámci údajov, ktoré boli spotrebiteľom automaticky poskytované počas online rezervácie alebo v rámci informácií z internetovej stránky <https://www.regiojet.sk>, neboli tieto nikde uvedené, prípadne definované ako nadštandardné a zároveň sa tam nenachádzala ani vysvetlivka alebo odkaz o nenárokovanosti predmetných služieb. Spotrebiteľia neboli v procese rezervácie, resp. kúpy cestovného lístka, žiadnym spôsobom vopred upozornení na to, že služby „ZADARMO PRE VÁS“ sú zo strany účastníka konania poskytované s výhradou, že za určitých podmienok uzavretím prepravnej zmluvy spotrebiteľovi nevzniká nárok na ich poskytnutie. Spotrebiteľia neboli na uvedenú skutočnosť upozornení počas celého procesu online rezervácie na webovej stránke <https://www.regiojet.sk> od vyhľadávania spojenia, voľbu tarify až po výber sedadla. Zo strany účastníka konania je deklarovanie poskytnutia služieb spotrebiteľom „zadarmo“ v procese online rezervácie, pred kúpou cestovného lístka, vo vzťahu k tarife a predajnej cene, s efektom očakávania vopred deklarovaneho rozsahu služieb rozdielných pre jednotlivé tarify nekalou obchodnou praktikou, ovplyvňujúcou ekonomické správanie spotrebiteľov, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že si účastník konania ako predávajúci v Článku III, Práva a povinnosti dopravcu v bode 4. ZPP ich nesplnenie vopred vymienil.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uviedol, že nesúhlasí so závermi správneho orgánu prvého stupňa, nakoľko nemá za to, že konanie účastníka konania, za ktoré bol sankcionovaný, spadá pod definíciu nekalej obchodnej praktiky uvedenú v ustanovení § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, ani sa nejedná o klamlivú obchodnú praktikú podľa ustanovenia § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní cituje ustanovenia § 7 ods. 2 a § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom zároveň uvádza, že v rámci napadnutého rozhodnutia nebolo zisťované, či dané tvrdenia týkajúce sa nadštandardných služieb sú spôsobilé podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Účastník konania má za to, že uvedenie „ZADARMO PRE VÁS“ nemôže v porovnaní so ZPP založiť nekalú obchodnú praktikú. Účastník konania poznamenáva, že uvedená informácia negarantuje, že cestujúci má na dané služby nárok a sú zahrnuté v rámci cestovného lístka, tzn. účastník konania cestujúcich žiadnym spôsobom neklame. Účastník konania ďalej uvádza, že cestujúci

pred každým zakúpením lístka potvrdzuje, že sa oboznámil s obsahom ZPP, a že s nimi súhlasil, pričom dané prezentované služby sú iba nadštandardné, predstavujú len marketingové bonusy a pri nedostatočnom časovom priestore alebo pri vzniku nepriaznivých okolností nie je tento servis ponúkaný a na jeho poskytnutie ani nevzniká nárok.

Podľa vyjadrenia účastníka konania je cestujúci povinný sa so ZPP oboznámiť a taktiež je povinný dodržiavať pravidlá, ktoré sú v nich uvedené, pričom nie je možné pripustiť názor, že nemožno požadovať od spotrebiteľov, aby sa so záväznými pravidlami dôkladne oboznámili. V ZPP sa totiž nehovorí len o tom, čo sú nadštandardné služby, a že na ne nevzniká právny nárok, ale ZPP obsahujú omnoho podstatnejšie podmienky uzavretia zmluvy o preprave, s ktorými je nutné sa dôkladne oboznámiť. S ohľadom na túto skutočnosť účastník konania zastáva názor, že po oboznámení sa so ZPP je každý potenciálny cestujúci schopný urobiť slobodné ekonomické rozhodnutie, či si cestovný lístok kúpi alebo nie. Účastník konania tiež namietá, že dané konanie sa ani netýka hlavného produktu, ktorým je železničná preprava osôb, pričom zo strany prvostupňového správneho orgánu nebolo k hlavnému produktu nič vytykané. Účastník konania považuje konanie správneho orgánu za účelové a šikanózne, nakoľko by musel pri akomkoľvek tvrdení vždy uviesť aj ostatný text ZPP, aby náhodou nejakým uvedeným pojmom neprišlo k údajnému klamaniu spotrebiteľa. Účastník konania zastáva názor, že daná informácia („ZADARMO PRE VÁS“) nemôže v súvislosti so znením ZPP naplniť skutkovú podstatu nekalej obchodnej praktiky.

Účastník konania opakovane uvádza, že vytykaný nedostatok nespadá pod žiadnu nekalú obchodnú praktiku uvedenú v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ani sa nejedná o klamlivú či agresívnu obchodnú praktiku. Preto bolo nutné v danom prípade skúmať, či vytykané konanie účastníka konania nenapĺňa podmienky generálnej klauzuly uvedenej v § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom k takémuto skúmaniu zo strany správneho orgánu prvého stupňa vôbec nedošlo. Účastník konania nesúhlasí ani s výškou uloženej pokuty, ktorá je podľa jeho vyjadrenia zjavne neprimeraná vytykanému konaniu. Nakoľko nie je v zákone stanovená dolná hranica výšky pokuty, účastník konania sa domnieva, že pokutu bolo možné uložiť aj v nižšej výške. Účastník konania zároveň opätovne poznamenáva, že predmetné vytykané tvrdenia nemôžu ovplyvniť cestujúcich, keďže tí sú povinní sa oboznámiť so ZPP, kúpou cestovného lístka s nimi potvrdzujú svoj súhlas a sú tak s povahou nadštandardných služieb dostatočne oboznámení. Účastník konania tiež uvádza, že ak boli niektorí spotrebiteľia klamaní, tak len preto, že si zjavne neprečítali ZPP, pričom sa potom domáhajú svojich domnelých práv pre neznalosť ZPP.

Ďalej má účastník konania za to, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočne nezaoberal následnou činnosťou účastníka konania, ktorý sa snažil namietaný skutkový stav napraviť podľa pokynov prvostupňového správneho orgánu, keď na internetovej stránke v sekcii „Servis vo vlaku“ u jednotlivých taríf doplnil požadované informácie: „Cestujúci berie na vedomie, že prípadné poskytnutie inzerovaných nadštandardných služieb, je celkom v dispozícii dopravcu a cestujúcemu uzavretím zmluvy nevzniká nárok na ich poskytnutie“. Účastník konania nesúhlasí ani s tvrdením správneho orgánu prvého stupňa ohľadom následkov, kedy by mohla konaním účastníka konania spotrebiteľovi vzniknúť ekonomická strata, alebo že by došlo k ohrozeniu života a zdravia spotrebiteľa. Podľa vyjadrenia účastníka konania je zrejmé, že by žiadna majetková ujma nevznikla, nakoľko účastník konania stále ponúka i vo vyšších triedach lacnejšie cestovné lístky alebo cestovné lístky cenovo porovnateľné s konkurenciou. I z uvedeného dôvodu si cestujúci vyberajú ako dopravcu práve účastníka konania, keďže k lacnému cestovnému lístku (alebo rovnako drahému cestovnému lístku ako u konkurencie) majú k dispozícii ako bonus ďalšie už spomenuté nadštandardné služby. Pokiaľ ide o ohrozenie života alebo zdravia, tento argument nemôže podľa účastníka konania obstať, nakoľko aj v prípade, keď bude účastník konania predmetné služby garantovať, vždy môže dôjsť k okolnosti nezávislej od jeho vôle, kedy dodávateľ nedodá v daný deň zásoby alebo vznikne

iný problém. Účastník konania opakovane dodáva, že sa nedopustil žiadneho správneho deliktu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ by však odvolací správny orgán nesúhlasil s právnym hodnotením účastníka konania, a keďže je sadzba pokuty za daný správny delikt stanovená len maximálnou hranicou, pričom minimálna hranica nie je určená, účastník konania navrhuje upustenie od uloženia pokuty s tým, že samotné prejednanie priestupku a vydanie rozhodnutia je v danom prípade pre preventívnu a represívnu funkciu dostačujúce. Záverom účastník konania navrhuje odvolaciemu orgánu, aby rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. P/0019/08/19 zo dňa 23.05.2019 zrušil a správne konanie zastavil.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách“*.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa *„nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie“*.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa *„za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1“*.

Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa *„obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkovi po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte“*.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými

predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori SOI spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Námietky účastníka konania, že jeho konanie nespadá pod definíciu nekalej obchodnej praktiky uvedenú v ustanovení § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, ani sa nejedná o klamlivú obchodnú praktiku podľa ustanovenia § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, že uvedenie tvrdenia „ZADARMO PRE VÁS“ nemôže v porovnaní so ZPP založiť nekalú obchodnú praktiku, pričom uvedená informácia negarantuje, že cestujúci má na dané služby nárok a sú zahrnuté v rámci cestovného lístka, tzn. účastník konania cestujúcich žiadnym spôsobom neklame, považuje odvolací správny orgán za tendenčné, právne bezpredmetné a subjektívne s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0019/08/19 zo dňa 23.05.2019. Odvolací orgán síce súhlasí s tvrdením účastníka konania, že informácia „ZADARMO PRE VÁS“ neznamená, že dané služby sú zahrnuté v rámci cestovného lístka, avšak na druhej strane má odvolací orgán za to, že v prípade, ak sa spotrebiteľ, pokiaľ ide o informáciu „ZADARMO PRE VÁS“, na poskytnutie deklarovaných služieb vopred spoliehal, nesie toto konanie znaky nekalej obchodnej praktiky, ktorá zapríčinila, alebo mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako je jeho dostupnosť. Odvolací orgán uvádza, že predmetná nekalá obchodná praktika mohla výrazne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa, ktorý sa aktuálne rozhoduje pre služby poskytované prepravnou spoločnosťou, t. j. účastníkom konania, a pre kúpu cestovného lístka v určitej tarife. Pre spotrebiteľov sú pri voľbe tarify informácie

o charaktere a rozsahu poskytovaných služieb sprostredkované počas online rezervácie prostredníctvom rezervačného systému, ako aj na webovej stránke účastníka konania <https://www.regiojet.sk> rozhodujúce a vzhľadom k ich obsahu môžu a aj ovplyvňujú ekonomické správanie spotrebiteľov. Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a použitím nekalej obchodnej praktiky formou klamlivého konania došlo k zníženiu zákonom garantovanej právnej ochrany spotrebiteľa.

K argumentom účastníka konania, že cestujúci pred každým zakúpením lístka potvrdzuje, že sa oboznámil s obsahom ZPP, že nie je možné pripustiť názor, že nemožno požadovať od spotrebiteľov, aby sa so záväznými pravidlami dôkladne oboznámili, nakoľko sa v ZPP nehovorí len o tom, čo sú nadštandardné služby, a že na ne nevzniká právny nárok, ale ZPP obsahujú omnoho podstatnejšie podmienky uzavretia zmluvy o preprave, s ktorými je nutné sa dôkladne oboznámiť, že po oboznámení sa so ZPP je každý potenciálny cestujúci schopný urobiť slobodné ekonomické rozhodnutie, či si cestovný lístok kúpi alebo nie, a že konanie správneho orgánu je účelové a šikanózne, nakoľko by účastník konania musel pri akomkoľvek tvrdení vždy uviesť aj ostatný text ZPP, aby náhodou nejakým uvedeným pojmom neprišlo k údajnému klamaniu spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že považuje dané argumenty účastníka konania za irelevantné a nespochybňujúce zistený skutkový stav. Ako už bolo uvedené vyššie, „služby zadarmo“ tak, ako boli ponúkané a charakterizované v rámci propagačných materiálov, t. j. brožúry Palubný servis Standard & Relax, prípadne v rámci údajov, ktoré boli spotrebiteľom automaticky poskytované počas online rezervácie alebo v rámci informácií z internetovej stránky <https://www.regiojet.sk>, neboli tieto nikde uvedené, prípadne definované ako nadštandardné a zároveň sa tam nenachádzala ani vysvetlivka alebo odkaz o nenárokovateľnosti predmetných služieb.

Odvolací orgán uvádza, že spotrebiteľia neboli v procese rezervácie, resp. kúpy cestovného lístka, žiadnym spôsobom vopred upozornení na to, že služby „ZADARMO PRE VÁS“ sú zo strany účastníka konania poskytované s výhradou, že za určitých podmienok uzavretím prepravnej zmluvy spotrebiteľovi nevzniká nárok na ich poskytnutie. Spotrebiteľia neboli na uvedenú skutočnosť upozornení počas celého procesu online rezervácie na webovej stránke <https://www.regiojet.sk> od vyhľadávania spojenia, voľbu tarify až po výber sedadla. Odvolací orgán aj naďalej zotrváva na svojom stanovisku, že zo strany účastníka konania je deklarovanie poskytnutia služieb spotrebiteľom „zadarmo“ v procese online rezervácie, pred kúpou cestovného lístka, vo vzťahu k tarife a predajnej cene, s efektom očakávania vopred deklarovaneho rozsahu služieb rozdielných pre jednotlivé tarify nekalou obchodnou praktikou, ovplyvňujúcou ekonomické správanie spotrebiteľov, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že si účastník konania ako predávajúci v Článku III, Práva a povinnosti dopravcu v bode 4. ZPP ich nesplnenie vopred vymienil.

Odvolací správny orgán dopĺňa, že kľúčovú pozíciu v ochrane spotrebiteľa pri úprave spotrebiteľských zmlúv má Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „Smernica EP a Rady 2005/29/ES“). Predmetná Smernica EP a Rady 2005/29/ES sa analogicky vzťahuje v rámci európskej legislatívy na vzťahy spotrebiteľ a predávajúci. Za ťažiskové ustanovenia Smernice EP a Rady 2005/29/ES z hľadiska podmienok a obsahu ochrany spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami podnikateľov možno označiť článok 2 - 7. Odvolací orgán uvádza, že správny orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia v zmysle Smernice EP a Rady 2005/29/ES a zákona o ochrane spotrebiteľa. Smernica EP a Rady 2005/29/ES v článku 2 písm. c) definuje „produkt“ ako akýkoľvek tovar, alebo službu vrátane nehnuteľností, práva a záväzku. Odvolací správny orgán poukazuje aj na článok 2 písm. d) Smernice EP a Rady 2005/29/ES, kde je uvedené,

že „obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom“ (ďalej tiež „obchodné praktiky“) sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom.

Odvolačný orgán takisto poukazuje na článok 2 písm. k) Smernice EP a Rady 2005/29/ES, podľa ktorého „rozhodnutie o obchodnej transakcii“ je akékoľvek rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok produkt kúpi, vykoná zaň platbu vcelku alebo v častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať alebo uplatní zmluvné právo vo vzťahu k produktu bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania. Vymedzenie obchodných praktík treba chápať v spojení s článkom 3, ktorý sa týka rozsahu pôsobnosti Smernice EP a Rady 2005/29/ES. Obchodné praktiky sa vyskytujú nielen počas štádia marketingu a predaja alebo dodávky, ale aj po predaji (článok 3 ods. 1). Vnútroštátny predpis, ktorý vychádza z jednotlivých článkov Smernice EP a Rady 2005/29/ES je v rámci osobitnej špeciálnej úpravy zákon o ochrane spotrebiteľa. Zákonnú definíciu pojmu obchodnej praktiky upravuje ustanovenie § 2 písm. p) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je ňou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

Odvolačný orgán zastáva názor, že § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa možno použiť len v prípade, ak ide o konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodnú komunikáciu vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, ktoré sú priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože uvádza do omylu, alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako je jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkovi po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte.

Skutočnosť, že účastník konania prezentuje služby ako „ZADARMO PRE VÁS“ na všetkých miestach, kde spotrebiteľ vopred získava informácie a rozhoduje sa pre kúpu cestovného lístka, bez jednoznačného a jasného upozornenia, že tieto služby sú nadštandardné a ich poskytnutie nie je garantované, je podľa odvolacieho správneho orgánu taktiež v rozpore s dobrými mravmi. Takáto nekalá obchodná praktika účastníka konania môže viesť nielen k prípadným ekonomickým stratám, ale aj k ohrozeniu života a zdravia spotrebiteľa. Odvolací orgán zastáva názor, že vyššie uvedeným konaním účastníka konania boli naplnené znaky nekalej obchodnej praktiky.

K námietkam účastníka konania, že predmetné vytýkané tvrdenia nemôžu ovplyvniť cestujúcich, keďže tí sú povinní sa oboznámiť so ZPP, kúpou cestovného lístka s nimi potvrdzujú svoj súhlas a sú tak s povahou nadštandardných služieb dostatočne oboznámení, pričom ak boli niektorí spotrebiteľia klamaní, tak len preto, že si zjavne neprečítali ZPP, odvolací správny orgán uvádza, že sa s nimi nestotožňuje. K týmto námietkam účastníka konania sa odvolací orgán už vyjadril vyššie v rozhodnutí. Opakovanou argumentáciou sa účastník konania len snaží zbaviť zodpovednosti za porušenie zákonnej povinnosti. Odvolací orgán uvádza, že v konečnom dôsledku nesankcionoval účastníka konania za to, že poskytnutie týchto nadštandardných služieb prezentoval s výhradou uvádzanou v ZPP, ale preto, že poskytnutím týchto služieb deklaroval zvýhodnenie oproti konkurencii, pričom spotrebiteľia sa na poskytnutie predmetných služieb spoliehali, keďže boli deklarované ako služby „zadarmo“.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

K argumentom účastníka konania, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočne nezaoberal následnou činnosťou účastníka konania, ktorý sa snažil namietaný skutkový stav napraviť podľa pokynov prvostupňového správneho orgánu, keď na internetovej stránke v sekcii „Servis vo vlaku“ u jednotlivých taríf doplnil požadované informácie, odvolací orgán uvádza, že uvedené vníma pozitívne, avšak táto skutočnosť na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko v súlade s § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu „kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu“. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Odstránenie kontrolou zistených nedostatkov nie je zároveň ani dôvodom pre prehodnotenie výšky pokuty, ktorú uložil účastníkovi konania prvostupňový správny orgán. Odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania je povinný zabezpečiť, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Preto nemožno brať ohľad na túto skutočnosť pri určovaní výšky pokuty.

Odvolací správny orgán zastáva názor, že pri posúdení uvedeného prípadu bolo potrebné zohľadniť oblasť, v ktorej došlo k vytýkanému konaniu, úroveň odbornej starostlivosti požadovanej v oblasti, v ktorej pôsobí účastník konania, ako aj úroveň informovanosti, vedomostí a obozretnosti priemerného spotrebiteľa. Taktiež bolo potrebné zohľadniť ďalšie okolnosti a špecifiká prípadu, a to vo vzájomnej súvislosti tak, aby bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, či konanie vykazovalo znaky nekalosti vo vzťahu k spotrebiteľom. U účastníka konania sa vzhľadom na predmet a obsah vykonávanej podnikateľskej činnosti predpokladá, že disponuje profesionálnymi skúsenosťami, vo vzťahu k spotrebiteľom rešpektuje právnu reguláciu záväzkovo právnych vzťahov, ako aj ochranu poskytnutú ďalšími normami spotrebiteľského práva. Vo vzťahu k pojmu priemerný spotrebiteľ odvolací správny orgán podporne poukazuje na bod 18 Preambuly k Smernici EP a Rady 2005/29/ES, v zmysle ktorého „vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“, ktorý sa ďalej opiera o rozhodovaciu činnosť Európskeho súdneho dvora (napr. C-210/96, C-220/98). Hoci je uvedený pojem založený na zásade proporcionality s cieľom dosiahnuť správnu rovnováhu medzi potrebou chrániť spotrebiteľov a podporou voľného obchodu na konkurenčnom trhu, spotrebiteľ v predmetnom prípade vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s účastníkom konania (vzhľadom na jeho skúsenosti a znalosť problematiky). Odvolací správny orgán má za to, že používanie nekalej obchodnej praktiky pri konaní so spotrebiteľom je vážnym zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom. Takéto konanie

je podľa odvolacieho orgánu o to závažnejšie, že jeho dôsledkom je porušenie ekonomického záujmu spotrebiteľa.

Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatkov, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnúc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhladol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Účastník konania v odvolaní navrhuje upustenie od uloženia pokuty s tým, že samotné prejednanie priestupku a vydanie rozhodnutia je v danom prípade pre preventívnu a represívnu funkciu dostačujúce. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že SOI postihuje porušenie povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorého sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ ako správny delikt a nie ako priestupok. V danej súvislosti odvolací správny orgán dáva tiež do pozornosti, že pokiaľ aj orgány inšpekcie v administratívnom konaní o zisťovaní a sankcionovaní správneho deliktu postupujú analógiu legis podľa trestnoprávnej úpravy, to neznamená, že trestnoprávnu úpravu aplikujú doslovne, pretože pre ich postup a rozhodovanie je základným hmotnoprávnym predpisom zákon o ochrane spotrebiteľa a procesným Správny poriadok.

K analogickému uplatňovaniu trestnoprávnych inštitútov odvolací orgán cituje z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/39/2014 zo dňa 01.07.2015, v ktorom súd

konštatoval: „Treba tiež poznamenať, že značná časť procesných práv, ktoré prislúchajú obvinenému v trestnom konaní sa prostredníctvom judikatúry aplikuje aj vo veciach správneho trestania. To však neznamená, že sa v rámci správneho trestania majú aplikovať úplne všetky práva obvineného, ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní. Trestné konanie a správne trestanie sú dve samostatné oblasti, v rámci ktorých by bolo možné jednotlivé inštitúty akokoľvek navzájom dopĺňať a nahrádzať. Správne trestanie umožňuje jednoduchšie a menej formálne postupy, než tie ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní.“ Odvolací orgán poznamenáva, že uvedenú argumentáciu používa Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších svojich rozsudkoch, pričom ju napr. v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 505/2015 z 13. januára 2016 rešpektoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Odvolací správny orgán taktiež poznamenáva, že pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobilom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že nesúhlasí s výškou uloženej pokuty, ktorá je podľa jeho vyjadrenia zjavne neprimeraná vytykanému konaniu a keďže v zákone nie je stanovená dolná hranica výšky pokuty, má za to, že pokutu bolo možné uložiť aj v nižšej výške, tzn. navrhuje jej zníženie, resp. odpustenie. Odvolací orgán k uvedenému uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán zároveň pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, ani ju zrušiť, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní

výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti“.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností zo strany účastníka konania bolo spoľahlivo preukázané. V zmysle judikatúry rozhodovacej praxe súdov týkajúcej sa rozhodovania v správnych deliktach (napr. NS 5Sžo/204/2010, NS 5Sžp/21/2011) orgán dozoru pri určovaní výšky sankcie prihliadol jednak na okolnosti viažuce sa na subjekt, samotný skutok a jeho následok, jednak na všetky štyri povinné hľadiská definované v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pri určovaní výšky sankcie vzal správny orgán do úvahy, že účel právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa, nebol z dôvodov porušenia povinnosti účastníka konania splnený. Používať klamlivé konanie považuje správny orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa pri nákupe orientuje najmä na svoj osobitný prospech. Neposkytnutie úplných informácií o ponúkanom produkte podstatne narúša kvalifikované rozhodnutie spotrebiteľa pri kúpe produktov.

Pri určovaní výšky pokuty správny orgán zohľadnil aj skutočnosť, že spotrebiteľ ako kupujúci má právo na úplné a pravdivé poskytnutie informácií v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Je nevyhnutné, aby mal spotrebiteľ už v čase rozhodovania sa o kúpe tovaru alebo služby čo najúplnejšie a neskreslené informácie. Klamlivé konanie spočívajúce v neposkytnutí úplných informácií o ponúkanom produkte je tak spôsobilé negatívne ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa, keďže môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak (v prípade poskytnutia úplných, správnych a pravdivých informácií) neurobil.

Pri určovaní výšky pokuty prihliadol správny orgán tiež na skutočnosť, že v prípade porušenia zákazu nekalých obchodných praktík, v dôsledku ktorého môže spotrebiteľ urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, zhodnotil prvostupňový správny orgán konanie účastníka konania ako závažné, keďže ako už bolo uvedené vyššie, je jeho možným dôsledkom priame poškodenie ekonomických záujmov spotrebiteľa pri uskutočnení obchodnej transakcie ovplyvnenej poskytnutím neúplných, prípadne mylných informácií, a to predovšetkým vo vzťahu k hlavným znakom produktu. Hlavné znaky, ako napr. dostupnosť produktu, predstavujú z pohľadu ekonomickej výhodnosti potenciálnej kúpy nepochybne relevantné kritérium, ktoré spotrebiteľ zohľadňuje pri svojom rozhodovaní. Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a klamlivým konaním došlo zo strany účastníka konania k zneužívaniu silnejšieho postavenia vo vzťahu k spotrebiteľovi a zároveň došlo aj k zhoršeniu právnej ochrany spotrebiteľa. Odvolací orgán má za to, že používanie nekalej obchodnej praktiky pri konaní so spotrebiteľom je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany

v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je prevtelená do zákazu používania nekalých obchodných praktík, ktoré účastník konania svojím konaním porušil. Predmetné konanie je o to závažnejšie, keď aj v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa.

Správny orgán tiež prihliadol na skutočnosť, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti účastníka konania s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, ako aj porušenie zákazu používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0312/99/2019**

Dňa : **25.05.2020**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Rojkovič, s.r.o., sídlo: Hviezdoslavova 31/314, 905 01 Senica, IČO: 46 476 121**, kontrola vykonaná dňa 15.01.2019 v prevádzkarni CHARLIE'S CAFÉ & COCTAILS, Hviezdoslavova 2556/63, Senica, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0016/02/2019 zo dňa 26.06.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 500,- EUR, slovom: päťsto eur, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. a) a § 14 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia **m e n í** tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti **podľa § 4 ods. 1 písm. a)** zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov **vypúšťa**

a

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 14 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa účastníkovi konania – **Rojkovič, s.r.o., sídlo: Hviezdoslavova 31/314, 905 01 Senica, IČO: 46 476 121**, kontrola vykonaná dňa 15.01.2019 v prevádzkarni CHARLIE'S CAFÉ & COCTAILS, Hviezdoslavova 2556/63, Senica, v zmysle § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, ukladá peňažná pokuta vo výške **350,- EUR, slovom: tristopäťdesiat eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00160219.

Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Rojkovič, s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 500,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 4 ods. 1 písm. a) a § 14 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 15.01.2019 v prevádzkarni účastníka konania CHARLIE'S CAFÉ & COCTAILS, Hviezdoslavova 2556/63, Senica zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil povinnosť predávať výrobky v správnej miere; porušil

povinnosť informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku a zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0016/02/2019 zo dňa 26.06.2019, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia. Odvolací správny orgán po dôkladnom oboznámení sa so skutkovým stavom veci ustálil, že v inšpekčnom zázname bol nedostatočne zaznamenaný skutkový stav. Z inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly zo dňa 15.01.2019 vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť predávajúceho predávať výrobky v správnej miere, pretože kontrolný nákup v celkovej správnej hodnote 4,90 €, účtoval v celkovej hodnote 5,10 €. Nesprávne účtovanie kontrolného nákupu bolo spôsobené nedodržaním požadovanej deklarovanej miery u odpredaných alkoholických nápojov 2 x 40 ml Fernet Stock 38 % á 1,30 €/40 ml, v jednom prípade o 1 ml, a v druhom prípade taktiež o 1 ml, po zohľadnení tolerancie 1 ml na každý podaný pohárik, čím spotrebiteľa (inšpektorov SOI) poškodil v kontrolnom nákupe o 0,20 €. Pri kontrole dodržiavania deklarovanej miery alkoholických nápojov bol použitý úradne overený odmerný valec č. 0944/16. Pokiaľ ide o objem predmetného odmerného valca, inšpektori SOI jeho objem bližšie nešpecifikovali. Keďže v inšpekčnom zázname nie je uvedená presná špecifikácia objemu odmerného valca spolu s triedou presnosti, a správnosť poskytnutej tolerancie nie je možné overiť, má odvolací orgán za to, že vykonanou kontrolou nebolo spoľahlivo preukázané porušenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany účastníka konania. Odvolací orgán preskúmaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že v inšpekčnom zázname bol nedostatočne zaznamenaný skutkový stav. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, a tým aj k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu, a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

V zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku odvolací orgán zároveň opravuje chybu, ktorá vznikla pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Uvedené pochybenie spočíva v tom, že prvostupňový správny orgán na str. 5 druhý odsek odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uvádza: „Vo vzťahu k nesplneniu si povinnosti predávajúceho zabezpečiť označenie alebo odev pre zamestnanca, ktoré ho odlíši od spotrebiteľa, bolo prihladené na skutočnosť, že v dôsledku tohto nedostatku mohlo dôjsť k zámene spotrebiteľa so zamestnancom predávajúceho, či so samotným predávajúcim“. Odvolací orgán vyššie uvedený odsek z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vypúšťa, keďže sa netýka prejednávaného prípadu. Uvedená oprava nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia.

Povinnosťou účastníka konania bolo informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku a zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť; čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bola dňa 15.01.2019 vykonaná kontrola v prevádzkarni účastníka konania CHARLIE'S CAFÉ & COCTAILS, Hviezdoslavova 2556/63, Senica. Inšpektormi SOI bolo zistené porušenie povinnosti podľa § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že v čase kontroly sa v ponuke na predaj nachádzalo 12 druhov výrobkov - nápojov, ktoré neboli označené predajnou cenou a informácia o predajnej cene nebola ani inak

vhodne sprístupnená. S predmetným nedostatkom sa v čase kontroly v ponuke na predaj nachádzali tieto druhy výrobkov:

- Strongbow apple ciders 500 ml,
- Aloe vera cherry 330 ml,
- pivo Kelt plechovka 500 ml,
- pivo Budweisser plechovka 500 ml,
- Ľadový čaj Fuzetea lemon 500 ml,
- TATRATEA 52 %,
- Ľadový čaj Fuzetea strawberry 500 ml,
- ALOE pomegranate 500 ml,
- ALOE natural 500 ml,
- TATRATEA 72 %,
- Absinthe premium 70 %,
- Malibu.

Za zistený nedostatok, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a v nadväznosti na to z nesprávneho právneho posúdenia veci, jeho odôvodnenie je nedostatočné a z toho dôvodu je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Účastník konania má za to, že aj uložená pokuta je čo do dôvodu a výšky nesprávna. K porušeniu ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že v prípade alkoholických nápojov, ktorých objem dosahoval 39 ml po zohľadnení tolerancie 1 ml a deklarovanom objeme 40 ml možno konštatovať, že odchýlka 1 ml podávaného nápoja verzus deklarované množstvo mohla byť spôsobená tým, že deklarované množstvo nápoja bolo raz obsluhou odmerané odmerkou, následne preliate do výčapného skla a následne inšpektormi SOI znovu preliate do odmerného valca, čo mohlo spôsobiť v prirodzených podmienkach predmetnú stratu 1 ml podávaného nápoja, ktorá sa rovná predraženiu kontrolného nákupu o 0,07 €, nie ako je uvádzané v napadnutom rozhodnutí o 0,20 €. Podľa vyjadrenia účastníka konania je možné, že „skreslenie“ merania mohlo nastať aj odchýlkou meradla, ktoré je určené na meranie pri teplote 20 °C, pričom teplota v prevádzkarni v zimnom období je cca 26 °C. Správny orgán prvého stupňa k predmetným tvrdeniam účastníka konania len uviedol, že tieto uvedené skutočnosti hodnotí ako subjektívne, pričom neuviedol, prečo ich považuje za subjektívne, čím sa podľa účastníka konania nezaoberal podstatou a právnou rovinnou veci a „neobjektívne“ bez uvedenia, akými úvahami sa zaoberal, konštatoval ich subjektívnosť. Účastník konania zastáva názor, že predmetné skutočnosti treba považovať za objektívne a správny orgán sa mal nimi zaoberať.

K porušeniu ustanovenia § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania poznamenáva, že predmetné výrobky sú umiestnené mimo voľnej dostupnosti zákazníka, nie sú určené na priamy predaj, ale slúžia ako súčasť poskytovanej služby, napr. miešaných nápojov atď.. V prípade, ak si zákazník aj napriek tomu želá predmetný tovar zakúpiť, účastník konania ako predávajúci postupuje podľa § 14 v spojení s § 14a ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a v súlade s § 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov, t. j. informuje zákazníka o predajnej cene tohto výrobku dohodou, čo je uvedené aj v nápojovom lístku, že ceny sú stanovené dohodou a dohoda o cene vznikne aj tým, že kupujúci zaplatí cenu tovaru vo výške požadovanej predávajúcim. Účastník konania namieta, že k predmetnému sa správny orgán prvého stupňa vyjadril tým, že uvedené bolo zachytené v inšpekčnom zázname, ktorý nebol spochybnený, avšak účastník konania uvedené spochybňuje, keďže kontrolovaným je on a nie zamestnanec, pričom je potrebné vyjadrenie

účastníka konania k predmetnému inšpekčnému záznamu, u ktorého nebol prítomný, posudzovať objektívne.

Účastník konania sa opakovane vyjadril, že výrobky sú vo väčšine určené na priamy predaj, tieto sú uvedené v nápojovom lístku, avšak určité sú súčasťou koktejlův, a tieto sa samostatne nepredávajú, nie sú ocenené, možno ich nazvať ako „skladaný tovar“, pričom v prípade, ak si zákazník vyžiada aj tovar, ktorý je určený na prípravu týchto koktejlův, je cena takéhoto výrobku stanovená dohodou v súlade s § 14 v spojení s § 14a ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a v súlade s § 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov, t. j. účastník konania informuje zákazníka o predajnej cene tohto výrobku a dohoda o cene vznikne tým, že kupujúci zaplatí cenu tovaru vo výške požadovanej predávajúcim.

K uvedenému však prvostupňový správny orgán nezaujal žiadne právne posúdenie, čím sa podľa účastníka konania nezaoberal podstatou a právnou rovínou veci a napadnuté rozhodnutie možno v tejto časti považovať za neodôvodnené. Účastník konania v odvolaní ďalej uviedol, čo znamená právne posúdenie veci a taktiež uviedol, že medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Účastník konania zároveň poznamenáva, že v odôvodnení treba osobitnú pozornosť venovať tým skutočnostiam, ku ktorým správny orgán dospel na základe inštitútu voľnej úvahy. Ak napríklad správny orgán ukladá pokutu za správny delikt ako v predmetnom prípade, nepostačuje uviesť, že pri uložení pokuty prihliadal na mieru zavinenia a výška pokuty bola určená v rámci ustanovenej hranice. Podľa vyjadrenia účastníka konania sa správny orgán musí vyrovnávať so všetkými hľadiskami pre uloženie pokuty, inak je takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. Účastník konania má za to, že napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, a teda je nepreskúmateľné. Zároveň účastník konania zastáva názor, že rozhodnutie bolo vypracované na základe nesprávnych myšlienkových postupov zakladajúcich svojvoľnosť. Podľa vyjadrenia účastníka konania je z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) všeobecne známe, že správne orgány preferujú výklad založený na dikcii zákona, bez ohľadu na to, či doslovná aplikácia zákonného ustanovenia vedie k neracionálnym až absurdným dôsledkom. V žalobách o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov prezentujú kontradiktórny výklad zákona oproti výkladu uskutočnenému orgánom verejnej správy. Cieľom výkladu je zmierniť alebo odstrániť tvrdosť aplikácie zákona. V tejto súvislosti používajú najmä teleologický a systematický výklad, ktorým dochádza spravidla k reštriktívnemu výkladu právnej normy v záujme zachovania „ratio legis“ a esenciálnych prvkův spravodlivosti. V súdnej praxi sa používa na zmiernenie tvrdosti zákona ústavne konformný výklad a euro-konformný výklad, a to s prihliadnutím na zásadu proporcionality. Účastník konania ďalej v odvolaní cituje z rozsudku NS SR sp. zn. 2Sžo 81/2007 zo dňa 16.04.2008 a z rozsudku NS SR sp. zn. 5Sžo/81/2010 zo dňa 31.01.2011. Účastník konania taktiež poukazuje na ustanovenia § 3 ods. 4, § 3 ods. 5, § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Záverom účastník konania navrhuje, aby odvolací správny orgán napadnuté rozhodnutie preskúmal v celom rozsahu, ak to bude nevyhnutné, aby doterajšie konanie doplnil, prípadne zistené nedostatky rozhodnutia odstránil a napadnuté rozhodnutie zmenil a uložil pokutu vo výške 200,- €, eventuálne aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezavádzajú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správne mu orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany

inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 14 prvá veta zákona o ochrane spotrebiteľa **„predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku alebo poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť“**.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti.

Odvolací správny orgán sa nestotožňuje s tvrdeniami účastníka konania, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a v nadväznosti na to z nesprávneho právneho posúdenia veci, jeho odôvodnenie je nedostatočné a z toho dôvodu je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci, pričom do jeho obsahu bola zahrnutá vysvetlivka zamestnanca účastníka konania, vyjadrenie účastníka konania k inšpekčnému záznamu, ako aj vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania. V rámci odôvodnenia rozhodnutia správny orgán použil ustanovenia Správneho poriadku a zákona o ochrane spotrebiteľa súvisiace so zisteným nedostatkom. Z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola vykonaná inšpektormi SOI dňa 15.01.2019, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Odvolací orgán považuje ďalej za potrebné uviesť, že podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku *„V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia“*. Cit. ustanovenie stanovuje správne orgánu povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom

spisovom materiáli, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu a následne začatie správneho konania. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom. V prípade, ak mal účastník konania v priebehu konania záujem oboznámiť sa s jednotlivými podkladmi, mohol využiť svoje právo na nazretie do spisu podľa ustanovenia § 23 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého *„Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom“*, pričom účastník konania svoje právo do vydania rozhodnutia nevyužil.

Odvolací orgán taktiež opakovane poznamenáva, že kontrolou SOI sa zisťuje skutkový stav vyskytujúci sa na mieste v čase výkonu kontroly a jeho následné zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Výkon kontroly bol uskutočnený štandardným postupom súladným so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi právomoci SOI. Pri kontrole je účasť osoby vystupujúcej na strane kontrolovanej osoby nevyhnutná, a preto pri kontrole uskutočňovanej v takých prevádzkach, ako je napríklad prevádzka účastníka konania, nie je potrebná prítomnosť štatutárneho zástupcu, ale osoby znalej pomerov na prevádzke, a preto bola aj kontrola správne uskutočnená za prítomnosti zamestnanca účastníka konania (časníčky p. J. R.) a ten mal jednoznačne možnosť v závere kontroly uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu, pri zisťovaní ktorého bol osobne prítomný, a teda mal možnosť namietat nesprávnosť skutkového stavu, pričom však pri prerokovaní záveru kontroly zamestnanec účastníka konania žiadnym spôsobom nenamietal ani spôsob, ako ani priebeh a výsledky kontroly. Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že tvrdenia účastníka konania uvádzané v odvolaní sú účelové s cieľom zbaviť sa objektívnej zodpovednosti za preukázané porušenie zákona. Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania v žiadnom prípade neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Odvolací orgán má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že *právne posúdenie* zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade

so zákonom, keď prihladnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. K tvrdeniu účastníka konania, že napadnuté rozhodnutie bolo vypracované na základe nesprávnych myšlienkových postupov zakladajúcich svojvoľnosť, odvolací správny orgán uvádza, že sa s ním absolútne nestotožňuje. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc (discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

K argumentom účastníka konania, že 12 druhov výrobkov - nápojov, ktoré neboli označené predajnou cenou, je umiestnených mimo voľnej dostupnosti zákazníka, tieto výrobky nie sú určené na priamy predaj, ale slúžia ako súčasť poskytovanej služby, napr. miešaných nápojov atď., pričom v prípade, ak si zákazník aj napriek tomu želá predmetný tovar zakúpiť, účastník konania ako predávajúci postupuje podľa § 14 v spojení s § 14a ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a v súlade s § 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov, t. j. informuje zákazníka o predajnej cene tohto výrobku dohodou, čo je uvedené aj v nápojovom lístku, že ceny sú stanovené dohodou a dohoda o cene vznikne aj tým, že kupujúci zaplatí cenu tovaru vo výške požadovanej predávajúcim, odvolací orgán uvádza, že tieto okolnosti sú subjektívneho charakteru a správny orgán na ne nemôže v správnom konaní prihliadať. Uvedené skutočnosti nemajú vplyv na inšpektormi SOI spoľahlivo zistený skutkový stav.

Odvolací správny orgán zároveň zastáva názor, že skutkový stav je v inšpekčnom zázname jednoznačne zaznamenaný, pričom odvolací orgán poukazuje aj na povahu predmetných výrobkov, z ktorej vyplýva, že ide o výrobky, ktoré je možné predávať samostatne. Odvolací orgán tiež uvádza, že inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený stav na mieste samom, k čomu sa má možnosť vyjadriť zodpovedná osoba prítomná pri kontrole a správnosť záznamu potvrdí svojím podpisom, resp. uvedie, s čím nesúhlasí. Ak pri kontrole nie je prítomná kontrolovaná osoba, v tomto prípade účastník konania, inšpektor spíše inšpekčný záznam za prítomnosti zamestnanca, ktorý je pri kontrole prítomný, táto istá osoba je oprávnená podať vysvetlenie k výsledku kontroly, inšpekčný záznam podpíše zamestnanec kontrolovanej osoby, ako aj inšpektori SOI. Samotný zamestnanec účastníka konania, ktorý bol pri kontrole prítomný, mal možnosť dané skutkové zistenia, či priebeh kontroly rozporovať, namietať, či spochybníť priamo pri kontrole, no k tomu však nepristúpil. Zamestnanec účastníka konania bol s obsahom inšpekčného záznamu oboznámený, čo potvrdil svojím podpisom. Na základe vyššie uvedeného nepovažuje odvolací orgán predmetné argumenty účastníka konania za právne relevantné.

K námietkam účastníka konania, ktoré sa týkajú porušenia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom oboznámení sa so skutkovým stavom veci dospel k názoru, že účastník konania nemôže byť sankcionovaný

za porušenie predmetného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v inšpekčnom zázname bol nedostatočne zaznamenaný skutkový stav, keď inšpektori SOI v inšpekčnom zázname bližšie nešpecifikovali objem odmerného valca, ktorý bol použitý pri kontrole dodržiavania deklarovanej miery alkoholických nápojov. Keďže v inšpekčnom zázname nie je uvedená presná špecifikácia objemu odmerného valca spolu s triedou presnosti, a správnosť poskytnutej tolerancie nie je možné overiť, má odvolací orgán za to, že vykonanou kontrolou nebolo spoľahlivo preukázané porušenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, a tým aj k zúženiu rozsahu protiprávneho konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zároveň v rozsahu uvedenej zmeny zmenil aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené v tomto rozhodnutí. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací správny orgán predmetnými námietkami účastníka konania nezaoberal.

K tvrdeniu účastníka konania, že kontrolovaným je on a nie jeho zamestnanec, pričom je potrebné vyjadrenie účastníka konania k predmetnému inšpekčnému záznamu, u ktorého nebol prítomný, posudzovať objektívne, odvolací správny orgán poukazuje predovšetkým na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), podľa ktorého: *„Kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza“*. Odvolací orgán poukazuje aj na ustanovenie § 16 Obchodného zákonníka, podľa ktorého: *„Podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená“*. V spojení s ustanovením § 15 Obchodného zákonníka, ak zamestnanec účastníka konania konal v jeho mene, a teda bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Uvedené konštatoval aj NS SR v rozsudku sp. zn. 1Sžo/112/2007 zo dňa 11.03.2008, v ktorom uviedol nasledovné: *„Odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti zistenia skutkového stavu veci a preukázania protiprávnosti uvedeného konania pracovníka žalobcu, pričom nebolo pochybností o tom, že žalobca, ako predávajúci je zodpovedným subjektom za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a vzhľadom na ustanovenie § 15 a § 16 Obchodného zákonníka zodpovedá za konanie osôb, ktoré boli poverené výkonom činnosti v predmetnej prevádzke žalobcu“*. Zo zákona ďalej jednoznačne vyplýva, že na prevádzku podniku zamestnancom nie je potrebné osobitné splnomocnenie. Účastník konania tým, že poveril zamestnanca na konanie v jeho mene sa vzdal časti svojich (aj procesných) práv, aby niektoré úkony, ktoré je možné objektívne vykonať len priamo pri výkone kontroly (napr. napadnúť postup inšpektorov a rozporovať ich tvrdenia) preniesol na svojho zodpovedného zamestnanca, pričom tento zamestnanec žiadne pochybenia pri vykonanej kontrole nenamietal. Kontrolovanej osobe bol v rámci inšpekčného záznamu spísaného dňa 15.01.2019 po oboznámení sa s jeho obsahom poskytnutý aj priestor na vyjadrenie sa k zistenému skutkovému stavu vo forme vysvetlivky k inšpekčnému záznamu. V predmetnej vysvetlivke zamestnanec účastníka konania (čašníčka p. ...) uviedol: *„Nedoliatie ma mrzí nebolo to úmyselné“*.

Odvolací orgán sa nestotožňuje s vyššie uvedenými tvrdeniami účastníka konania, nakoľko má za to, že účastník konania ako predávajúci a zároveň ako zamestnávateľ objektívne zodpovedá za porušenie povinností svojich zamestnancov. Uvedený postup potvrdzujú aj rozsudky krajských súdov, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/209/05 zo dňa 31.01.2007, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol nasledovné: *„Tu sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu, že nebol oboznámený s výsledkami kontrol, pretože tieto boli nesporne doručené príslušným zamestnancom žalobcu v priestoroch prevádzky, teda podľa*

§ 15 Obchodného zákonníka inšpektori, pokiaľ konali s vedúcimi pracovníkmi prevádzky, konali so žalobcom. Nakoniec oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené žalobcovi, takže aj v tomto štádiu mal možnosť vyjadriť sa k zisteniam kontroly. Pokiaľ teda neboli zo strany žalobcu namietané výsledky kontroly, nič nebránilo žalovanému tento skutkový stav považovať za dostatočne zistený“. Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 2S/20/08 zo dňa 10.06.2009 konštatoval nasledovné: „...kontrolou SOI sa zisťuje skutkový stav vyskytujúci sa na mieste v čase výkonu kontroly a jeho následné zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Pri kontrole je účasť osoby vystupujúcej na strane kontrolovanej osoby nevyhnutná. Aj súd je toho názoru, že pri kontrole uskutočňovanej v takýchto prevádzkach, ako je napr. prevádzka žalobcu, nie je potrebná prítomnosť štatutárneho zástupcu, ale osoby znalej pomerov na prevádzke, a preto bola aj kontrola správne uskutočnená za prítomnosti vedúceho kontrolovanej prevádzky, prípadne vedúcich jednotlivých oddelení. Tieto osoby teda mali jednoznačne možnosť v závere kontroly uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu pri zisťovaní ktorého boli osobne prítomní, a teda mali aj možnosť namietat nesprávnosť zaznamenaného skutkového stavu. Oprávnenia inšpektorov SOI ako aj práva a povinnosti kontrolovaných subjektov vyplývajú zo zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa“.

Odvolací orgán opakovane poznamenáva, že vykonával kontrolu stavu zisteného priamo pri kontrole, a to porovnaním so stavom predpísaným platnými právnymi predpismi, pričom prišlo k preukázaniu porušenia ustanovenia § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zamestnanec účastníka konania (časníčka p. ...) mohol a mal pripojiť ku kontrole svoje odlišné názory, ak bol presvedčený, či už o nezákonnosti postupu inšpektorov alebo o zistených nedostatkoch. Podľa § 30 živnostenského zákona totiž platí: „Podnikateľ je povinný prevádzkovať živnosť riadne, poctivo a odborne. Tejto povinnosti sa nemôže zbaviť ani v prípade, ak podnikateľskú činnosť prevádzkuje prostredníctvom zodpovedného zástupcu“.

Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že z rozhodovacej činnosti NS SR je všeobecne známe, že správne orgány preferujú výklad založený na dikcii zákona, bez ohľadu na to, či doslovná aplikácia zákonného ustanovenia vedie k neracionálnym až absurdným dôsledkom,

že v žalobách o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov prezentujú kontradiktórny výklad zákona oproti výkladu uskutočnenému orgánom verejnej správy, pričom cieľom výkladu je zmierniť alebo odstrániť tvrdosť aplikácie zákona, a že v tejto súvislosti používajú najmä teleologický a systematický výklad, ktorým dochádza spravidla k reštriktívnemu výkladu právnej normy v záujme zachovania „ratio legis“ a esenciálnych prvkov spravodlivosti. Odvolací orgán má za to, že v prípade nejasnosti a nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým výkladom. Vo veciach priestupkov, ako aj vo veciach iných správnych deliktov je nesporne snahou zákonodarcu konať a rozhodnúť urýchlene a hospodárne v správnom konaní s možnosťou súdneho preskúmania správneho rozhodnutia až po právoplatnom skončení správneho konania. Taktiež z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 z 01. júla 2008 alebo jeho nález z 01. novembra 2010 sp. zn. III. ÚS 70/2010) vyplýva, že v prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzii interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Odvolací správny orgán však zastáva názor, že v predmetnom prejednávacom prípade neprichádza do úvahy nejasnosť alebo nezrozumiteľnosť znenia ustanovenia § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď je nad všetky pochybnosti zrejmé, že účastník konania vyššie uvedené ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa porušil. V uvedenom prípade k interpretácii daného zákonného ustanovenia nepochybne postačuje doslovný gramatický (jazykový) výklad, pričom nie je potrebné na tomto mieste skúmať zmysel a účel ustanovenia, keďže § 14 prvá veta zákona o ochrane spotrebiteľa výslovne a jednoznačne ustanovuje, že predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku alebo poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť. S poukazom na vyššie uvedené odvolací správny orgán konštatuje, že pokiaľ bez akýchkoľvek pochybností k interpretácii právnej normy postačuje doslovný gramatický (jazykový) výklad, resp. logický, nie je potrebné skúmať hlbší zmysel právnej normy.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 EUR. Samotný zákon pritom neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 15.01.2019.

Účastník konania v odvolaní namieta, že uložená pokuta je čo do dôvodu a výšky nesprávna, pričom žiada o uloženie pokuty vo výške 200,- €. Účastník konania zároveň argumentuje, že ak správny orgán ukladá pokutu za správny delikt ako v predmetnom prípade, nepostačuje uviesť, že pri uložení pokuty prihliadal na mieru zavinenia a výška pokuty bola určená v rámci ustanovenej hranice, správny orgán sa musí vyrovnat' so všetkými hľadiskami pre uloženie pokuty, inak je takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že v prípade zisteného porušenia zákona, je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán k uvedenému zároveň poznamenáva, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci

stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Správny orgán zároveň postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 Správneho poriadku, keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch. Odvolací orgán nemohol zrušiť uloženú sankciu, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenie právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti“*.

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané.

Odvolací orgán však pristúpil k zníženiu výšky uloženej pokuty z dôvodu, že v inšpekčnom zázname bol nedostatočne zaznamenaný skutkový stav, keď inšpektori SOI v inšpekčnom zázname bližšie nešpecifikovali objem odmerného valca, ktorý bol použitý pri kontrole dodržiavania deklarovanej miery alkoholických nápojov, tzn. vykonanou kontrolou nebolo spoľahlivo preukázané porušenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto účastník konania nemôže byť sankcionovaný za predmetné konanie. Správny orgán považuje výšku uloženej sankcie po znížení za adekvátnu protiprávnemu konaniu, nakoľko v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa správny orgán je povinný uložiť

predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 eur. V zmysle judikatúry rozhodovacej praxe súdov týkajúcej sa rozhodovania v správnych deliktoch (napr. NS 5Sžo/204/2010, NS 5Sžp/21/2011) orgán dozoru pri určovaní výšky sankcie prihliadol jednak na okolnosti viažuce sa na subjekt, samotný skutok a jeho následok, jednak na všetky štyri povinné hľadiska definované v ustanovení § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určení výšky pokuty zohľadnil porušenie povinnosti ustanovenej v § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Účastník konania porušil ustanovenie § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že neinformoval spotrebiteľa o predajnej cene 12 druhov výrobkov - nápojov (Strongbow apple ciders 500 ml, Aloe vera cherry 330 ml, pivo Kelt plechovka 500 ml, pivo Budweiser plechovka 500 ml, Ľadový čaj Fuzetea lemon 500 ml, TATRATEA 52 %, Ľadový čaj Fuzetea strawberry 500 ml, ALOE pomegranate 500 ml, ALOE natural 500 ml, TATRATEA 72 %, Absinthe premium 70 %, Malibu) platnej v okamihu predaja a zreteľne neoznačil tieto výrobky predajnou cenou a ani informáciu o predajnej cene inak vhodne nespřístupnil.

Nedodržaním povinnosti informovať spotrebiteľa o cene výrobkov a zreteľne označiť výrobky cenou alebo informáciu o cene inak vhodne sprístupniť bolo ovplyvnené ekonomické správanie spotrebiteľa. Bez uvedenia ceny nemôže spotrebiteľ posúdiť ekonomickú výhodnosť či nevýhodnosť plánovanej kúpy. Táto informácia patrí do skupiny informácií, ktoré spotrebiteľ musí dostať vždy, a to jednoznačne. Neoznačením výrobkov informáciou o predajnej cene teda nie je spotrebiteľovi umožnené vykonať kvalifikované rozhodnutie o kúpe určitého výrobku a je mu tiež znemožnené vykonať si kontrolu správnosti účtovania po vykonaní kúpy.

Odvolačný orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného nedostatku, ako aj počet výrobkov bez uvedenia predajnej ceny, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nespřinil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolačný správny orgán zároveň prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili jeho vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, pošt. prieč. 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0354/99/2019

Dňa : 25.05.2020

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **ŽELEZIARSTVO U ŠIRILU, s.r.o., sídlo: Hviezdoslavova 35, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 689 418**, kontrola vykonaná dňa 07.05.2019 v prevádzkarni Železiarstvo u Širilu, Hviezdoslavova 35, Spišská Nová Ves, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0160/08/19, zo dňa 29.07.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **500,-€ slovom: päťsto eur**, pre porušenie ustanovení § 10a ods. 1 písm. k) a § 16 ods. 1 vyššie citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0160/08/19, zo dňa 29.07.2019 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – ŽELEZIARSTVO U ŠIRILU, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 500,- €, pre porušenie ustanovení § 10a ods. 1 písm. k) a § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 07.05.2019 v prevádzkarni Železiarstvo u Širilu, Hviezdoslavova 35, Spišská Nová Ves, zistené porušenie povinnosti predávajúceho pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených zákonom č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a porušenie povinnosti predávajúceho vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou predávajúceho je pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku,

spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku; čo účastník konania porušil.

Dňa 07.05.2019 v prevádzkarni Železiarstvo u Širilú vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bolo zistené porušenie ustanovenia § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 391/2015 Z. z.“).

Počas kontroly bolo taktiež zistené porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, keď účastník konania po vytlačení pokladničného bloku na tovar 0,5kg klince stavebné 63 mm v hodnote 0,75 € nevydal inšpektorovi pokladničný blok, ale ho hodil po vytlačení z ERP do koša umiestneného pri vstupe do príručného skladu.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že v rámci právneho poriadku, ohľadom ochrany spotrebiteľa je právna úprava chaotická a zložitá, platí množstvo zákonov, ktoré sa týkajú spotrebiteľa a ide podľa účastníka konania o neprehľadnú právnu úpravu. Podľa názoru účastníka konania obyčajný podnikateľský subjekt nemá reálne možnosť rýchlo sa oboznámiť, v ktorom zákone, čo bolo upravené pri ochrane spotrebiteľa. Účastník má za to, že išlo o porušenie takej povinnosti, že podnikateľský subjekt pri prijímaní zákonov a právnom chaosu v našom štáte si nemôže ani všimnúť, čo bolo a kde bolo upravené. Účastník ďalej uvádza, že tento nedostatok obratom odstránil a taktiež navrhuje, aby táto skutočnosť bola zohľadnená pri výške pokuty. Čo sa týka porušenia § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa - povinnosť vydať doklad o kúpe výrobku, účastník poukazuje na skutočnosť, že nákup bol zaúčtovaný, zaregistrovaný, doklad vytlačený. Účastník konania potvrdzuje skutočnosť, že zamestnanec mal počas vytlačovania dokladu telefonovať a po vytlačení dokladu zareagoval skratovo, tak že doklad hodil do koša. Tento doklad následne z koša vybral a predložil ho kontrole. Ďalej účastník poukazuje na skutočnosť, že pokuta 500 Eur je podľa jeho názoru neprimerane vysoká, opäť poukazuje na skutočnosť, že tovar bol riadne nablokovaný a zaúčtovaný. Na záver účastník uvádza, že okamžite odstránil porušenie informačnej povinnosti ohľadom alternatívneho riešenia sporov a zároveň navrhuje, aby odvolací orgán i pri posúdení okolností, za ktorých došlo k skratovému konaniu zamestnanca prihládol pri znížení pokuty. Účastník navrhuje, aby odvolací orgán rozhodol o znížení pokuty t. j., aby zmenil rozhodnutie prvostupňového orgánu.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkami účastníka konania má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom.“

Podľa § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je „predávajúci povinný vydať doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, na ktorom je uvedené: a) obchodné meno, sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, b) adresa prevádzkarne, c) dátum

predaja, d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby, e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.“

K podanému odvolaniu odvolací orgán uvádza, že účastník konania nespochybňuje zistený skutkový stav pri kontrole zo dňa 07.05.2019, no poukazuje na neprehľadnosť slovenského právneho poriadku. Odvolací orgán má za to, že argument o neprehľadnosti a chaotickosti právnej úprave ohľadom ochrany spotrebiteľa je irelevantný, pretože podľa § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov platí, že: „O všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.“

Skutočnosť, že „zamestnanec mal počas vytlačania dokladu telefonát a po vytlačení dokladu zareagoval skratovo, tak že doklad hodil do koša. Tento doklad následne z koša vybral a predložil ho kontrole“ účastníka konania nezavuluje zodpovednosti za porušenie zákona. Odvolací orgán však v tejto súvislosti poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe princípu **objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie** (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti danej veci, za ktorých k ich porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde **sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti**. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie.

K alternatívnej žiadosti účastníka konania o prehodnotenie sankcie, a teda zníženie uloženej pokuty, odvolací orgán poukazuje na požiadavku podľa § 3 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého *správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely*. Odvolací orgán nemohol znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom výrazným spôsobom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Odvolací orgán sa však snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň, treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by táto nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania.

Na základe všetkých uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 10a ods. 1 písm. k) a § 16 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Odvolací orgán prihliadol na zistené porušenie § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, keď inšpektori SOI zistili, že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom – zákon č. 391/2015 Z. z. Následkom absencie informácie ohľadne možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v určitých prípadoch došlo k porušeniu práva spotrebiteľa na informácie. Cieľom zákona č. 391/2015 Z. z. je vytvorenie novej možnosti pre spotrebiteľa riešiť svoj spor s predávajúcim rýchlo, efektívne, menej formálne a predovšetkým bezplatne, resp. len s minimálnymi nákladmi. Ide o dosiahnutie zmierlivého riešenia, resp. dohody medzi spotrebiteľom a predávajúcim o vyriešení sporu, ktorá sa po súhlase oboch strán s jej znením stáva záväzným právnym podkladom. Práve pre tieto dôvody kladie aj odvolací orgán dôraz na to, aby spotrebiteľ bol o tejto možnosti riadne informovaný pred uzavretím zmluvy v zmysle ustanovenia § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na skutočnosť, že nevydaním dokladu o kúpe, bol poškodený spotrebiteľ tým, že doklad o kúpe výrobku je relevantným dokladom, ktorý má význam pri uplatňovaní práv zo zodpovednosti za vady predanej veci resp. služby a zároveň, je dôkazom existencie kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a kupujúcim - spotrebiteľom. Doklad o kúpe výrobku patrí medzi dôkazy, ktoré vypovedajú o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu. Je to základný dokument, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatnení reklamácie vady tovaru od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz, že konkrétny reklamovaný tovar, resp. služba boli zakúpené práve v prevádzke, v ktorej si spotrebiteľ uplatňuje reklamáciu.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň, pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietá ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-0160819.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.